

සත්‍යය යනු කුමක්ද? - අංක එක

සත්‍යයේ රාමුව: එළිදරව්ව, (ආචාර්ය සමාන්තරතා, සහ ආල්ෆා හා ඔමේගා

Jeff Pippenger
2023-08-05

සත්‍යය කුමක්ද යන විෂයයට අප පිවිසීමට පෙර, අප මෙම අධ්‍යයනය ආරම්භ කර ඇත්තේ ප්‍රකාශනය පොතේ පළමු අධ්‍යායේ මුල් පද තුන සමඟ බවත්, එයින් පසුව එලියා පිළිබඳ ලිපියක් එකතු කළ බවත් අපි සලකමු. මෙම අධ්‍යයනවල අරමුණ කිහිපයක් නම්, අනාවැකියේ එක්සත් ජනපදයේ භූමිකාව හඳුනාගැනීම, යේසුස් ක්‍රිස්තුස්ගේ ප්‍රකාශනයේ පණිවිඩය විවෘත කිරීම, දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාවගේ සංකේත ලෙස අනාගතවක්තෘවරුන්ගේ භූමිකාව හඳුනාගැනීම, සහ යේසුස්වහන්සේ ආල්ෆා වන බවේ අර්ථය කුමක්ද යන්නෙහි ඇඟවුම් සලකා බැලීම ය. ප්‍රකාශනයේ මුල් පද තුන, ප්‍රකාශනයේ අවසාන පද සමඟ එකඟ වී ගැළපෙන බවත්, ආරම්භයේදීද අවසානයේදීද යන දෙවිධ අවස්ථාවලම, යේසුස්වහන්සේ තමන්ම ආල්ෆා සහ ඔමේගා, ආරම්භය සහ අවසානය, පළමුවන තැනැත්තා සහ අන්තිම තැනැත්තා ලෙස හඳුන්වා දෙන බවත් අපි දක්වා ඇත්තෙමු.

එලියා පිළිබඳ කෙටි සාකච්ඡාවක් අපි දෙවන අධ්‍යයනයේදී භාවිත කළේ, ශුද්ධ ලියවිල්ලේ ආරම්භක පද දෙක පරණ හා අලුත් ගිවිසුම් දෙකෙහිම අවසාන පද සමඟ එකඟ වන බවත්, තවද අලුත් ගිවිසුමේ ආරම්භක පද ද, ඔබ ශුද්ධ ලියවිල්ල සමස්තයක් ලෙස හෝ ගිවිසුම් දෙකක් ලෙස හෝ කැමති ඕනෑම ආකාරයකින් සලකා බලන විට, එහි ආරම්භය හෝ අවසානය සමඟද එකඟ වන බවත් ප්‍රදර්ශනය කිරීම සඳහාය.

අප විසින් වර්ධනය කරමින් සිටින තවත් කරුණක් නම්, ඉතිහාසය පුරා දෙවත්වය කුමයෙන්ම තම දේවත්ව-සමූහය හෙළි කළ බව පිළිබඳ අවබෝධයයි. එබැවින් ගිවිසුම් ඉතිහාසය නම් බයිබලීය තේමාව තුළ කාලය ඉදිරියට ගමන් කරන විට, දෙවියන් වහන්සේ තම විවිධ නාමවල සංකේතවාදය මඟින් පියවරෙන් පියවර තම ස්වභාවය වැඩි වැඩියෙන් හෙළි කළ බව අපි සටහන් කර ඇත්තෙමු. සර්වබලධාරී දෙවියන් වහන්සේ ආබුහම් සමඟ කතා කළ සේක, එම දෙවියන් වහන්සේම මෝසෙස් සමඟද කතා කළ සේක; එහෙත් එතැන්පටත් තම නාමය යෙහෝවා ලෙස දැනගැනීමට නියමිත බව මෝසෙස්ට දන්වා සිටි සේක. අනතුරුව ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ පැමිණි විට, දානියෙල්ගේ තුන්වන පරිච්ඡේදයේ බබිලෝනියෙකු විසින් ඒ නාමයේ එක් ප්‍රකාශනයක් හැර, පරණ ගිවිසුම තුළ නොදන්නා නාමයකින් තමන්වහන්සේ හඳුන්වා දුන් සේක. යේසුස්වහන්සේ තමන් වහන්සේ පියාණන්ගේ එකම උපන් පුත්‍රයා බව හඳුනා දුන්වා පමණක් නොව, එම විශේෂිත ගිවිසුම් ඉතිහාසය තුළ තමන්වහන්සේ මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා ලෙසද හඳුනා දුන් සේක. දෙවියන් වහන්සේ ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වාදයේ ආරම්භය සමඟ ගිවිසුමකට පිවිසුණු විට මිලරයිට් ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වාදයට ද නාමයක් දුන් සේක.

“මෙවන් කාලයකදී , අප අවසානයට ඉතා සමීපව සිටින විට, අපගේ ක්‍රියාකලාපයෙන් ලෝකයට එතරම් සමාන වී , දෙවියන් වහන්සේගේ නාමයෙන් හැඳින්වෙන ජනතාව සොයාගැනීමට මනුෂ්‍යයන් නිෂේදිතව බැලිය යුතු ද? දෙවියන් වහන්සේ විසින් තෝරාගත් ජනතාව ලෙස අපට අයිති විය යුතු ශ්‍රී ලක් ලෝකය දිග හැකි යම් වාසියක් නිසා, කිසිවෙක් විකුණා දමන්නේ ද? දෙවියන් වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාවට අනුකූලව උද්‍යෝගය කරන අයගේ ප්‍රසාදය මගින් අග ඇති දෙයක් ලෙස සැලකිය යුතු ද? ස්වාමිනි වහන්සේ තමන්ගේ ජනතාව ලෙස කළ අය, ‘මහා මම වෙමි’ ට වඩා උසස් යම් බලයක් නිසා යැයි සිතන්නේ ද? අප සත්වන-දින ඇඬි වෙන්වී සිටි වරුන් බවට පත් කළ, විශ්වාසයේ වෙන් කර හඳුනාගත් නාලක්ෂණ මතක දැමීමට අප උත්සාහ කළ යුතු ද?” Evangelism, 121.

සෙවන්ත-ඩේ ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්ස්ට දෙන ලද නාමය ස්වාමිනි වහන්සේ විසින්ම දෙන ලද්දකි, සහ සිස්ටර් වයිට් බොහෝ විට ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්ස්ට දෙවියන් වහන්සේගේ නාමකරණය ලැබූ ජනතාව ලෙස සඳහන් කරයි. “නාමකරණය ලැබූ” යන්නෙන් අදහස් වන්නේ නාමයක් දෙන ලද බවය. සිස්ටර් වයිට් දෙවියන් වහන්සේගේ නාමකරණය ලැබූ ජනතාව ලෙස හඳුනා දක්වන එකම සභා දෙක වන්නේ පුරාතන ඉශ්‍රායෙලය සහ නූතන ඉශ්‍රායෙලයයි.

එබැවින්, අපි එළිදරව් පොත පිළිබඳ අපගේ අධ්‍යයනයෙහි ඉදිරියට යන විට, ගිලදෙල්ගියා සභාවට හෙළි කරනු ලබන “නව නාමය”, එකසිය හතළිස් හතර දහස ලෙසද නිරූපිත වූවන්ට හෙළි කරනු ලබන එම නාමය, කෘපාකාලය අවසන් වීමට තරමක් පෙර මුද්‍රාව විවෘත කරනු ලබන අනාවැකිමය රහසෙහි විශාල කොටසක් බව මම යෝජනා කරමි.

ජය ගන්නා තැනැත්තා මාගේ දෙවියන් වහන්සේගේ මාලිගාවේ ස්ථම්භයක් කරමිනි; ඔහු තවත් පිටතට නොයන්නේය. මාගේ දෙවියන් වහන්සේගේ නාමයත්, මාගේ දෙවියන් වහන්සේ වෙතින් ස්වර්ගයෙන් බැස එන නව යෙරුසලම වන මාගේ දෙවියන් වහන්සේගේ නගරයේ නාමයත්, මාගේ අලුත් නාමයත් ඔහු මත ලියමිනි. කතක් ඇති තැනැත්තා ආත්මයාණන් වහන්සේ සභාවලට කියන දේ අසාවා. එළිදරව් 3:12, 13.

අවසාන අනතුරු ඇඟවීමේ පණිවිඩය යේසුස් ක්‍රිස්තුස්ගේ එළිදරව්ව පිළිබඳ පණිවිඩය වන අතර, එය උන්වහන්සේගේ චරිතයේ එළිදරව්වකි.

“මනාලයාගේ පැමිණීම බලා සිටින අය ජනතාවට, ‘බලව, ඔබගේ දෙවියන් වහන්සේ’ යැයි කියන්නෝ ය. දයාවෙන් පිරුණු ආලෝකයේ අන්තිම කිරණ, ලෝකයට දිය යුතු දයාවේ අවසාන පණිවිඩය, එතුමාගේ ප්‍රේමයේ චරිතය පිළිබඳ ප්‍රකාශනයකි. දෙවියන් වහන්සේගේ දරුවන් උන්වහන්සේගේ මනිමය ප්‍රකාශ කළ යුතුය. ඔවුන්ගේම ජීවිතයෙහි හා චරිතයෙහි, දෙවියන් වහන්සේගේ කරුණාව ඔවුන් උදෙසා කර ඇති දේ ඔවුන් අනාවරණය කළ යුතුය.” Christ’s Object Lessons, 415, 416.

යේසුස් වහන්සේ වචනය ලෙස පිළිබඳව වාර්තාවට ඇතුළත් කිරීමට අපට තවමත් බොහෝ දේ ඇත; එහෙත් දැන් අපි ‘සත්‍යය’ යන වචනය අතට ගත් නොමු. “සත්‍යය” පිළිබඳ අවබෝධයත්, එසේම “සත්‍යය” යන වචනයත්, තවද “සත්‍යයේ” වචනයක් “සකස් කිරීමට භාවිත කරන අකුරු” නිසා පිළිබඳ අවබෝධය, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ

පිළිබඳ අවබෝධයකි .

එබැවින් පිලාත් ඔහුට කීවේය, "එසේ නම් ඔබ රජෙක් ද?" යේසුස් පිළිතුරු දෙමින් කීවේය, "මා රජෙකු බව ඔබම කියයි. මම උපත ලැබුවේද, මේ හේතුවෙන්ය; මම ලෝකයට පැමිණියේද, මේ හේතුවෙන්ය—සත්‍යයට සාක්ෂි දරන පිණිසය. සත්‍යයට අයත් සෑම කෙනෙකුම මාගේ හඬ අසයි." පිලාත් ඔහුට කීවේය, "සත්‍යය යනු කුමක්ද?" එසේ කියා ඔහු නැවත යුදෙව්වන් වෙත පිටතට ගොස් ඔවුන්ට කීවේය, "මම ඔහු තුළ කිසිදු වරදක් නොසොයමි." යොහන් 18:37, 38.

මෙම පදයේ "සත්‍යය" ලෙස පරිවර්තනය කරන ලද ග්‍රීක වචනය, හෙබ්‍රෙව් භාෂාවේ වචනයකින් ගෙන තිබේ; එය අකුරක්ද, අංකයක්ද වේ. හෙබ්‍රෙව් අක්ෂරමාලාවේ පළමු අකුර 'ඇලෆ්' ය. සැබවින්ම, හෙබ්‍රෙව් අක්ෂරමාලාවේ පළමු අකුරු දෙක "ඇලෆ්" සහ "බෙත්" වන අතර, ඒවා ග්‍රීක භාෂාවේ පළමු අකුරු දෙක වන ඇල්ෆා සහ බීටා සමඟ ඉතා සමාන ය. ඒවා එකට ගත් විට "alphabet" යන වචනයේ මූලය සෑදෙයි. එබැවින් "alpha" යන වචනය (හෙබ්‍රෙව් අකුර වන ඇලෆ් වෙතින්) අකුරක් ලෙසද, වචනයක් ලෙසද, අංකයක් ලෙසද, යේසුස්වහන්සේගේ බොහෝ නාමයන්ගෙන් එකක් ලෙසද භාවිත කරනු ලැබේ.

පිලාත් "සත්‍යය යනු කුමක්ද?" යන ප්‍රශ්නය ඇසූ විට, යේසුස් වහන්සේ ඒ වන විටත් ඔහුට පවසා තිබුණේ, තමන් "ලෝකයට පැමිණියේ" හේතුවද, තමන් "උපන්" හේතුවද "සත්‍යයට" සාක්ෂි දරනු පිණිස බවය. තවද, "සත්‍යයට අයත් වන සෑම කෙනෙකුම" තමන්ගේ හඬ අසන බවද උන්වහන්සේ එක්කළ සේක.

මෙම අනාවැකියේ වචන කියවන්නාද, ඒවා අසන්නාද, එහි ලියා ඇති දේ පැවැත්වන්නාද ආශීර්වාදලත්යෝය; මක්නිසාද කාලය ළඟය. එළිදරව් 1:3.

සත්‍යය: G225—G227 සිට; සත්‍යය: – සත්‍ය, නියත වශයෙන්, සත්‍යය, සත්‍යතාව. G227—G1 (නිෂේධක අංශුවක් ලෙස) හා G2990 සිට; සත්‍ය (සඟවා නොනඟන ලෙස): – සත්‍ය, නියත වශයෙන්, සත්‍යය. G1; A. හෙබ්‍රෙව් මූලාරම්භයෙන්; අක්ෂරමාලාවේ පළමු අකුර: රූපකාර්ථයෙන් පමණක් (සංඛ්‍යාවක් ලෙස එහි භාවිතයෙන්) පළමුවැන්න. ඇල්ෆා.

යේසුස් ඔහුට කීවේ, "මාර්ගයන්, සත්‍යයන්, ජීවනයන් මම වෙමි. මා විසින් නොව කිසිවෙක් පියාණන් වෙතට නොඑයි." යොහන් 14:6.

යේසුස්වහන්සේ "මම... සත්‍යය ය" යැයි කී විට, උන්වහන්සේ තමා අක්ෂරයක්ද, සංඛ්‍යාවක්ද, අක්ෂරය වන ඇල්ෆා සඳහා වන වචනයක්ද බව ප්‍රකාශ කළේය; ඇල්ෆා යන වචනයද, ඇල්ෆා යන සංඛ්‍යාවද, මේ සියල්ලම "සත්‍යය" ය. දැනියෙල්ගේ පොතේ, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ තමන්ව "විස්මයජනක සංඛ්‍යාකාරකයා" ලෙස එළිදරව් කළසේක; එය දැනියෙල් අටවන පරිච්ඡේදයේ "කථා කළ නිශ්චිත ශුද්ධවත්තයා" ලෙස පරිවර්තනය කර ඇති හෙබ්‍රෙව් වචනය වන "Palmoni" යන්නෙහි අර්ථය වේ.

එවිට මම එක් ශුද්ධවත්තයෙකු කථා කරනවා ඇසූ වෙමි ; කථා කළ ඒ නි යන ශුද්ධවත්තයාට තවත් ශුද්ධවත්තයෙක් මෙසේ කී වේ ය: "නි රන් තර පූ ජා වි නාශය ගෙන එන අපරාධය ගැනද, ශුද්ධවත්තයාද සෙනඟද පාදතලයට යටත් කරනු ලැබී මට දෙන ඒ දර්ශනය කොපමණ කාලයක් පවති ත් තේ ද?" ඔහු මට

කී වේ ය: "දින දෙදහස් තුනේ සියයක් දක්වාය; එවිට ශුද්ධස්ථානය පවතී" (දානියෙල් 8:13, 14).

දහතුන්වන වාක්‍යයේ සඳහන් එම "නිශ්චිත ශුද්ධවත්තයා" "ප්ලේමෝනි" ය— අද්භූත ගණකයා, හෝ රහස් ගණන් කරන්නාය. මෙම වාක්‍ය දෙක තුළම අවුරුදු 2300ක අනාවැකියන් අවුරුදු 2520ක අනාවැකි දෙකත් ප්‍රකාශ කර ඇත. අවුරුදු 2300ක අනාවැකිය "ශුද්ධස්ථානය" සම්බන්ධයෙන් කථා කරයි; අවුරුදු 2520ක අනාවැකි දෙක "සේනාව" සම්බන්ධයෙන් කථා කරයි, මන්ද ශුද්ධස්ථානයද සේනාවද දෙකම රෝමය විසින් පාගා දමනු ලබන බැවිනි. අවුරුදු 2520ක අනාවැකිය දෙවියන්වහන්සේගේ ශුද්ධස්ථානයන් ජනතාවන් පාගා දැමීමක් නියෝජනය කරයි. කාලය මත පදනම් වූ ගැඹුරු ලෙස අන්තර්සම්බන්ධිත අනාවැකි තුනක්, යෙසුස්වහන්සේ තමන් අද්භූත රහස් ගණකයා ලෙස ප්‍රකාශ කරන බයිබලයේම එම නිශ්චිත ස්ථානයේ ඇත. එය සරලවම එසේ නොවේ— කාලයේ ආචාර්යවරයා ලෙස තමන්ව ප්‍රකාශ කිරීමට උන්වහන්සේ මෙම වාක්‍ය දෙක තෝරාගන්නා පමණක් නොව, උන්වහන්සේ තමන්ව ප්‍රකාශ කරන එම වාක්‍ය දෙක තුළම නූතන ආත්මික ඉග්‍රායෙලය සමඟ උන්වහන්සේ ගිවිසුමකට ඇතුළුවන කාලය හඳුන්වා දෙයි; තවද එම වාක්‍ය දෙක ආච්චේන්ටිස්වාදයේ පදනමක් මධ්‍යස්ථ ස්ථම්භයන් වේ.

අන් සියලු ශුද්ධලේඛන වචනවලට වඩා ආච්චේන්ටි විශ්වාසයේ පදනමද මධ්‍යම ස්ථම්භයද වූ ශුද්ධලේඛන ප්‍රකාශය මෙය විය: "දහස් දෙසිය තුන්සිය දින දක්වාය; එවිට ශුද්ධස්ථානය පවතී කරනු ලබන්නේය." [දානියෙල් 8:14.] *The Great Controversy*, 409.

අවසාන කාලයේ වූ 1798 දී දානියෙල්ගේ පොත මුද්‍රාහංග කරන ලද අතර, පළමු දූතයාගේ පණිවිඩය ඉතිහාසය තුළ පැමිණියේය. එයින් හත්වන දින ආච්චේන්ටිස්ට් ව්‍යාපාරයේ ආරම්භය වූ මිලේරයිට් ව්‍යාපාරයේ කාලයේ සිදු වූ අනාවැකිමය දැනුමේ වර්ධනය සලකුණු කරන ලදී. දානියෙල්ගේ පොත මිලේරයිට්වරුන් වෙත මුද්‍රාහංග කරන ලද්දේදී, ප්ලේමෝනිගෙන් පැමිණි පණිවිඩයක්—කාලය පිළිබඳ පණිවිඩයක්—තේරුම් ගන්නා ලදී. දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය කිසිදා අසාර්ථක නොවේ; එය සැමවිටම ආරම්භය සමඟ අවසානය හඳුන්වා දෙයි. එබැවින්, ආච්චේන්ටිස්ට්වාදයේ අවසානයේ, මිලේරයිට් ඉතිහාසයේ තිබූ පරිදිම, උන්වහන්සේගේ චරිතය පිළිබඳ අනාවරණයක් නිසැකවම ඇති වනු ඇත. මෙම සත්‍යය ආච්චේන්ටිස්ට්වාදයේ ආරම්භය සහ අවසානය මත පදනම් වන අතර, එය දානියෙල්ගේ පොත සහ එළිදරව්වේ පොත අතර ප්‍රකාශිත සම්බන්ධතාවය මතද පදනම් වේ. දානියෙල් සහ එළිදරව්ව එක් පොතක් නියෝජනය කරන අතර, එම නියෝජනය තුළ ඒවා සාක්ෂිකරුවන් දෙදෙනෙකු වෙති; පළමුවැන්න දානියෙල්ය, අන්තිමයා එළිදරව්වය.

"දානියෙල්ගේ සහ එළිදරව්වේ පොත් එකකි. එකක් අනාගතවාක්‍යයකි; අනෙක එළිදරව්වකි; එකක් මුද්‍රා තබන ලද පොතකි, අනෙක විවෘත කරන ලද පොතකි." *Seventh-day Adventist Bible Commentary*, volume 7, 972.

දානියෙල් සහ එළි දරව් ව යනු එකම පොතක් වන පොත් දෙකකි ; එය පරණ සහ අලු එනම් ආරම් භය සහ අවසානය ලෙස බෙදී ඇති එකම පොතක් වන බයි බලය මෙන් ය. එළි දරව් 11හි මෝසෙස් හා එලී යා ලෙස ඉදි රි පත් කරනු ලබන සාක්ෂි කරු වත්

පරණ හා අලුත් ගිවිසුම වේ .

සාක්ෂිකරුවන් දෙදෙනා පිළිබඳව අනාගතවක්තෘ තවදුරටත් ප්‍රකාශ කරන්නේ මෙසේය: "මේ දෙදෙනා භූමියේ දෙවියන්වහන්සේ ඉදිරියෙහි සිටින ඔලිව් ගස් දෙකද, පහන්කුරු දෙකද වෙති." "ඔබගේ වචනය," යැයි ගීතිකාරයා කීය, "මාගේ පාදවලට පහනක්ද, මාගේ මාර්ගයට ආලෝකයක්ද වේ." එළිදරව් 11:4; ගීතාවලිය 119:105. සාක්ෂිකරුවන් දෙදෙනා පරණ ගිවිසුමේ හා අලුත් ගිවිසුමේ ශුද්ධ ලියවිලි නියෝජනය කරති." The Great Controversy, 267.

දානියෙල් සහ යොහන් යනු පීඩා ලැබූ සාක්ෂිකරුවන් දෙදෙනෙකි; දෙදෙනාම වහල්භාවයට ගෙන යනු ලැබූහ; දෙදෙනාටම ලේඛනගත කිරීමට එකම අනාවැකියම ඉතිහාස රේඛාව දෙන ලදී; දෙදෙනාම එක්ලක්ෂ හතළිස් හතර දහස නියෝජනය කරති; දෙදෙනාම යෙරුසලමේ විනාශයෙන් අනතුරුව ජීවත්වූහ; දෙදෙනාම මරණය හා නැවත නැගිටීමේ සංකේතයෝ වෙති, (යොහන් උණු තෙල් බඳුනෙන්ද දානියෙල් සිංහ ගුහාවෙන්ද).

දානියෙල් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ චරිතයේ විශේෂ එළිදරව්වක් හඳුන්වා දෙයි; ඔහු එය කරන්නේ දේවප්‍රේරණය සත්වන දින ඇඩ්වෙන්ටිස්ට් සභාවේ "මධ්‍යම ස්ථම්භය හා අත්තිවාරම" ලෙස හඳුන්වන එම පද දෙක තුළය. එම පද දෙක වනාහි විලියම් මිලර්ගේ ක්‍රියාවලීන් නිරූපිත වූ අත්තිවාරම් මත තැබූ අවසාන ගල වූ "ශිබරශිලා" ය. එම ශිබරශිලාව සමඟ ස්වර්ගීය ශුද්ධස්ථානය, දෙවියන්වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාව, සබන, විමර්ශන විනිශ්චය සහ එළිදරව් පොතේ දහහතර වන පරිච්ඡේදයේ දූතයන් තුන්දෙනා පිළිබඳ අවබෝධයද ගෙන එන ලදී. දානියෙල් නම් පොතේ ආරම්භයයි; යොහන් නම් අවසානයයි.

යොහන්ගේ ලේඛනය ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වාදයේ අවසානයේ ක්‍රිස්තුස්ගේ චරිතයේ වූ එළිදරව්වක් හඳුනා දෙනු ඇත. නූතන ඉග්‍රායෙල්හි ආරම්භයේදී, උන්වහන්සේ සියල්ලම ගණිතමය වූ දේවල මැවුම්කරු වන අද්භූත සංඛ්‍යාකාරයා ලෙස තමන්වම එළිදරව් කළහ; එසේම නූතන ඉග්‍රායෙල්හි අවසානයේ උන්වහන්සේ තමන්වම අද්භූත භාෂාශාස්ත්‍රඥයා ලෙස එළිදරව් කරමින් සිටිති. භාෂාවට සම්බන්ධ වන සියල්ල—භාෂාවේ ව්‍යුහය වුවද, ව්‍යාකරණ නීති වුවද, වචන වුවද, හෝ අක්ෂරමාලාවේ අකුරු පවා වුවද—එහි මැවුම්කරු උන්වහන්සේය. ලිඛිත හෝ වාචික වුවද, ව්‍යාකරණ නීති මගින් පාලිත, වචන මගින් ඉටුකරන සන්නිවේදනය උන්වහන්සේ මැවූ සේක; එය ලියනු ලබන්නේද උන්වහන්සේගේ සැලැස්ම අනුව වූ අක්ෂරමාලාවකින්ය; තවද ඒ සියල්ලට අතිරික්තව—උන්වහන්සේ වචනය වන සේක. එම වචනය මගින් උන්වහන්සේ අත්ධ, සුදානම් නොවූ ලාඕදිසියයන් ශුද්ධීකරණයට පත් වූ ඊලදෙල්ගියානුන් බවට පරිවර්තනය කරන සේක.

නුඹගේ සත්‍යය කරණකොටගෙන ඔවුන් ශුද්ධ කරනු මැනව; නුඹගේ වචනය සත්‍යය ය. යොහන් 17:17.

"පව් තු කරනු " ලෙස පරි වර් තනය කරන ලද වචනයේ අර් එය නම් ශු ද් ධ කළ යු තු එක් ලක් ෂ හතළි ස් හතර දහස ශු ද් ධ ව සි ටි න් නෝ වන් නාහ; ඔවු න් එම වර් ත තත් ත් වයට ලඟා වී ඇත් තේ "සත්‍ය ය" මඟි නි , නැතහොත් ඔබට කි යා හැක් කේ "වචනය" මඟි නි ; මක් නි සාද යේ සු ස් වහන් සේ වචනය වන අතර, උන් වහන් සේ

සත්‍යය වන බැවින් නි .

ආරම්භයේදී වචනය සිටියේය; වචනය දෙවියන්වහන්සේ සමඟ සිටියේය; වචනය දෙවියන්වහන්සේය. එය ආරම්භයේදී දෙවියන්වහන්සේ සමඟ සිටියේය. සියල්ල ඔහු කරණකොටගෙන සාදනු ලැබීය; ඔහු නොමැතිව සාදනු ලැබූ කිසිවක්වත් සාදනු නොලැබීය. යොහන් 1:1-3.

මෙය යොහන් තම සුභාරංචියේ ලියන පළමු දෙය බව සැලකිල්ලට ගන්න. එය නියතවම උත්පත්ති පොතේ ලියා ඇති පළමු දෙයට සමාන්තර වේ. එය සාක්ෂියට එකතු වෙමින්, උත්පත්ති පළමු අධ්‍යායේ ප්‍රකාශ කර ඇති දේ වඩාත් පැහැදිලි ලෙස හඳුන්වා දෙයි.

ආදියේදී දෙවියන් වහන්සේ අහසත් පොළොවත් මැවූ සේක. උත්පත්ති 1:1.

පළමු පදයේ “දෙවියන්” ලෙස පරිවර්තනය කර ඇති වචනය බහු වචන වන බැවින්, ඉතා “ආරම්භයේ” සිටම දෙවියන් වහන්සේ එක් අයෙකුට වඩා වැඩි බව හඳුනාගැනීමට එයින් ඉඩ සලසයි. යොහන්ගේ සුවිශේෂයේ “ආරම්භයේදී” වචනය දෙවියන් වහන්සේ සමඟ සිටියේය, එසේම වචනය දෙවියන් වහන්සේය. තවද වචනය මැවුම්කරු විය.

යේසුස් වහන්සේ වචනය වන අතර, උන්වහන්සේ දේවත්වය හා මනුෂ්‍යත්වය එකට සම්බන්ධ කරමින් බයිබලය නිර්මාණය කළහ—ශුද්ධාත්මයාණන් විසින් නියෝජනය කරන ලද දේවත්වයන්, සභාවන් වෙත යැවීමට නියමිත පොත්වල වචන ලියූ අයගේ පුද්ගලත්වය තුළ ප්‍රකාශ වූ මනුෂ්‍යත්වයන් එයට අයත් විය. එබැවින්, බයිබලයද යේසුස් වහන්සේ මෙන් මනුෂ්‍යත්වය හා දේවත්වය යන දෙකේ එකතුවකි. එසේම, වැටී ගිය මාංසික මනුෂ්‍යයන්ගේ සම්බන්ධතාවය නිව්ය්‍ෂීන්, බයිබලය ශුද්ධය; එය ලියූ මනුෂ්‍යයෝද ශුද්ධව සිටියහ.

තවද අපට වඩාත් ස්ථිර වූ අනාවැකි වචනය ඇත; අදුරු ස්ථානයක බැබළෙන ආලෝකයකට මෙන්, උදාව සිදුවන තුරුත්, ප්‍රභාත තරුව ඔබගේ හෘදයන් තුළ උදාවන තුරුත්, ඔබ ඒකට අවධානය යොමු කිරීම යහපත්ය. පළමුව මෙය දැනගන්න: ශුද්ධ ලියවිල්ලේ කිසිම අනාවැකියක් පුද්ගලික අර්ථකථනයකින් නොවේ. මක්නිසාද, අනාවැකිය පුරාණ කාලවලදී මනුෂ්‍යයාගේ කැමැත්තෙන් පැමිණියේ නොව, ශුද්ධාත්මයාණන් විසින් උද්දීපනය කරනු ලැබූ දෙවියන්වහන්සේගේ ශුද්ධ මනුෂ්‍යයෝ කථා කළෝය. 2 පේත්‍රස් 1:19-21.

අනාගතවක්තෘවරු ශුද්ධ මනුෂ්‍යයෝ වූ නමුත්, ඔව්හු තවමත් වැටී ගිය මනුෂ්‍යයෝම වූහ; මක්නිසාද සියල්ලෝම පව් කර, දෙවියන්වහන්සේගේ මහිමයෙන් හිඟව ගොස් ඇත. එහෙත් බයිබලය දේවත්වය හා මනුෂ්‍යත්වය යන දෙකේ සංයෝගයකි, එය ශුද්ධය; මක්නිසාද දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය උන්වහන්සේගේ ජීවිතය තුළද, උන්වහන්සේගේ ලිඛිත වචනය තුළද, දේවත්වය සමඟ එක්වූ මනුෂ්‍යත්වය පව් නොකරන බව ප්‍රකාශ කිරීමට පැමිණියේය. බයිබලය සම්බන්ධයෙන් සත්‍ය වූ දේ ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ සම්බන්ධයෙන්ද සත්‍යය; මක්නිසාද උන්වහන්සේම බයිබලය ය.

යේසුස්වහන්සේ පව්කාර මාංසය තමන් මත ගත් නමුත් කිසිදා පව් නොකළ සේක; ඒ අනුව මනුෂ්‍යත්වය දේවත්වය සමඟ එක් වූ විට පව් නොකරන බවට ආදර්ශය සපයා දුන් සේක.

"බෙන් ලෙනෙමේ කථාවකි සි දා අවසන් නොවන තේ මාවකි . එහි 'දෙව් යන් වහන් සේ ගේ පු ඥාවන් දැනු මත් යන සම් පත් හි ගැඹු ර' සැඟවී ඇත. 11:33. ස් වර් ගයේ සි ංභාසනය අත් හැර ගෝනාගෙයි පෙරළි යකට මාරු වී මද, නමස් කාර කරමි න් සි ටි නදු නයන් ගේ සමාගම අත් හැර ගෝභාලාවේ සතු න් ද අතරට පැමි ණි මද කරමි න් ගැළවු මි කරු වාණන් කළ පු ජාව ගැන අපි වි ස් මයට වෙමු . මනු ඡා අහංකාරයන් ස් වයංපු ඊ ණ භාවයන් උන් වහන් සේ ගේ සම් මු දෝෂාරෝපණයට ලක් වෙයි . එහෙත් මෙය උන් වහන් සේ ගේ අද් භූ න ස් වයංනමනයේ ආරම් භය පමණක් වූ යේ ය. දෙව් යන් වහන් සේ ගේ පු තු යා අ එදෙන් උයනෙහි තම නි ඊ දෝෂ භාවයේ සි ටි යද මනු ඡා ස් වභාවය භාරගැනී ම ද සම් පයෙන් අසි මි තනි න් දාවක් වන් නටති බු ණේ ය. නමු ත් යේ සු ස් ව මනු ඡා න් වය පි ළි ගත් තේ , පාපයෙහි අවු රු දු භාරදහසකි න් මනු ඡා වර් කරනු ලැබූ කලය. ආදම් ගේ සැම දරු වෙකු මෙන් ම, උන් වහන් සේ ද මහත් වංශානු කු මනී නි යේ ක්‍රි යාකාරී ත් වයේ පු නි එල පි ළි ගත් තේ ය. එම පු උන් වහන් සේ ගේ භූ මි යෙහි වාසය කළ පු ඊ වජයන් ගේ ඉති භාසයෙන් පෙන්නු ලැබේ . උන් වහන් සේ එවැනි වංශානු කු මයක් සමඟ අපගේ ගෝක භා පරී ක් ඡා බෙදාගැනී මටන් , පාප රහි ත ජී වි තයක ආදර් ගය අපට දී මටන් පැමි ණි සේ ක." TI Desire of Ages, 48.

යේසුස් වචනයයි; සහ යේසුස් වහන්සේද බයිබලයද මනුෂ්‍යත්වය හා දේවත්වය එක්වූ සංයෝජනයකි. සියවස් ගණනාවක් පුරා යේසුස් වහන්සේ බයිබලය ප්‍රකාශයට පත් කළ විට, ඇසීමට සූදානම් වන අයට ඇසීමට ඉඩ සලසනු පිණිස උන්වහන්සේ බයිබලය තුළ නියමයන් තැබූ සේක. බයිබලය පාලනය කරන ඒ නියමයන් උන්වහන්සේගේ චරිතයේ ගුණලක්ෂණද වෙති.

"එළිදරව්වෙහි බයිබලයේ සියලුම පොත් එකට හමුවී අවසානයට පැමිණෙයි. මෙහි දැනියෙල්ගේ පොතට අනුපූරණය ඇත." Apostlesගේ ක්‍රියා, 585.

"Complement" යන වචනයේ අර්ථය සම්පූර්ණත්වයට ගෙන ඒම යන්නයි. දැනියෙල්ගේ සාක්ෂිය අවසානයට පැමිණෙන්නේ එළිදරව් පොතෙහි වන බැවින්, දැනියෙල්ගේ සාක්ෂිය ආරම්භය වන අතර එළිදරව්ව අවසානය වේ. එළිදරව් පොතේ ආරම්භය එහි අවසානයෙහි නැවත ප්‍රකාශ වේ; දැනියෙල් පොතේ පළමු පරිච්ඡේදයේ පළමු පදයේ සත්‍ය ඉග්‍රායෙලය හා සත්‍ය බබිලෝනය අතර යුද්ධයක් තිබේ, එහි බබිලෝනය ජයගනියි. එහෙත්, දැනියෙල් 11:45, 12:1 හි පරීක්ෂණ කාල ඉතිහාසයේ නිමාවෙහි, ආත්මික බබිලෝනය ආත්මික ඉග්‍රායෙලය සමඟ යුද්ධයක නියැලී සිටින අතර, අවසානයේදී බබිලෝනය පරාජය වී ඉග්‍රායෙලය ජය ලබයි. එළිදරව් පොතේ යොහාන් සම්බන්ධයෙන් වූවාක් මෙන්ම, දැනියෙල්ගේ සාක්ෂියේ ආරම්භය ඔහුගේ සාක්ෂියේ අවසානය සමඟ එකඟ වේ. එසේ නම්, සත්‍යය කුමක් ද?

ධර් මය යනු වි ශ් වාසි න් ගේ සමූ භයක් නි වැරදි යයි අවබෝධ කරගත් නාදේ දක් වන වචනයකි . එහි අරමු ණ හෝභාවි තය බයි බලයට හෝ ක්‍රි ස් නි යානි ධර් ම පමණක් සි මා වී නොමැත. ඊනි යම් ව "ක්‍රි ස් නි යානි තාව" ලෙස හැඳි න් වෙන දේ ධර් ම වලට වඩා අසත්‍ය "ධර් ම" බොහෝනි බෙනවා යයි සි නී මට හේ තු ඇත; මක් නි ආත් මි ක බාබි ලෝනය වන පාප් පදවි ය සැම අගු ද් ධ හා පි ළි කු ල් කු රු ල් ලෙස කු වූ වක් වන බැවි න් , එම කු රු ල් ලෝ අයහපත නි රු පණය කරනි ; එම අයහපත "ව්‍ය වස් ථාව අහෝසි කර ඇත" යනු වැනි අසත්‍ය ධර් ම මඟි න් සභාවන් වි සි න්

පවත් වාගෙන යනු ලබන අතර වසන් කරනු ලබයි . එහෙත් සත්‍ය ධර්මය නි බේ .

බෙරියාවේ වැසියන්ගේ මනස පූර්වග්‍රහයෙන් සීමා වී නොතිබුණි. අපෝස්තුළුවරුන් විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද උපදේශනවල සත්‍යතාවය විමර්ශනය කිරීමට ඔවුහු කැමැත්තෙන් සිටියහ. ඔවුහු ශුද්ධ ලියවිල්ල අධ්‍යයනය කළේ කුතුහලය නිසා නොව, වාග්දාන කළ මෙසියා පිළිබඳව ලියා තිබුණේ කුමක්දැයි දැනගැනීම පිණිසය. ඔවුහු දිනපතා දේවප්‍රේරිත ලේඛන සොයා බැලූහ; ශුද්ධ ලියවිල්ල ශුද්ධ ලියවිල්ල සමඟ සසඳමින් සිටියදී, ස්වර්ගීය දූතයෝ ඔවුන් අසල සිටිමින්, ඔවුන්ගේ මනස ප්‍රබෝධමත් කර, ඔවුන්ගේ හෘදයන් තුළ ගැඹුරු හැඟීම් තබා ගියහ.

"සුවිශේෂයේ සත්‍යයන් ප්‍රකාශ කරනු ලබන තැන තැනම, යහපත කරනු පිණිස අවංක ලෙස ආශා කරන අය ශුද්ධ ලියවිලි උනන්දුවෙන් සෙවීමට මෙහෙයවනු ලබති. මේ පෘථිවි ඉතිහාසයේ අවසාන දර්ශනවලදී, පරීක්ෂාකාරී සත්‍යයන් ප්‍රකාශ කරනු ලබන අය, බෙරියයන්ගේ ආදර්ශය අනුගමනය කරමින්, දිනපතා ශුද්ධ ලියවිලි සොයමින්, තමන් වෙත ගෙන එනු ලබන පණිවිඩ දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය සමඟ සසඳා බැලුවේ නම්, අද දැන් සැසඳීමට අඩු සංඛ්‍යාවක් පමණක් සිටින ස්ථානයේ, දෙවියන්වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාවේ ආඥා කෙරෙහි විශ්වාසවන්ත මහත් සංඛ්‍යාවක් සිටිනු ඇත. එහෙත්, ජනප්‍රිය නොවන බයිබලීය සත්‍යයන් ඉදිරිපත් කරනු ලබන විට, බොහෝ දෙනෙක් මෙම සොයාබැලීම කිරීමට ප්‍රතික්ෂේප කරති. ශුද්ධ ලියවිල්ලේ පැහැදිලි ඉගැන්වීම්වලට ප්‍රතිවාද කිරීමට නොහැකි වුවද, ඔවුහු ඉදිරිපත් කරනු ලබන සාක්ෂි අධ්‍යයනය කිරීමට අනිශ්චිත අකමැත්ත පෙන්නවති. සමහරු, මේ ධර්මයන් සැබවින්ම සත්‍ය වුවද, ඔවුන් මෙම නව ආලෝකය පිළිගන්නාද නැද්ද යන්නෙහි විශේෂ වැදගත්කමක් නැතැයි උපකල්පනය කරති; ඔවුහු සතුරා විසින් ආත්මයන් වංචාවට ගෙන යාම සඳහා භාවිත කරන ප්‍රියජනක ප්‍රබන්ධවලට ඇලී සිටිති. මෙසේ ඔවුන්ගේ මනස මුළාවෙන් අන්ධ කරනු ලබන අතර, ඔවුහු ස්වර්ගයෙන් වෙන් කරනු ලබති."

"ලැබී ඇති ආලෝකයට අනුව සියල්ලන් විනිශ්චය කරනු ලබනු ඇත. ස්වාමින්වහන්සේ ගැළවීමේ පණිවිඩයක් සමඟ තම දූතයන් යවනු ලබන අතර, එය අසන අය උන්වහන්සේගේ සේවකයන්ගේ වචන කෙරෙහි තමන් හැසිරෙන ආකාරය පිළිබඳව උන්වහන්සේ වගකීමකට පත් කරනු ඇත. සත්‍යය අවංක ලෙස සොයන අය, ඔවුන්ට ඉදිරිපත් කරන ලද ඉගැන්වීම් දෙවියන්වහන්සේගේ වචනයේ ආලෝකයෙන් සාවධානව විමර්ශනය කරනු ඇත." Acts of the Apostles, 231, 232.

"ශුභාරංචියේ සත්‍යයන්" වන "ධර්මෝපදේශ" ඇත; ඒවා විමර්ශනය කළ යුතුය. ඒවායින් සමහරක්, (සියල්ලම නොවන්නේ නම්) "පරීක්ෂණ සත්‍යයන්" වෙති. සබත් දවස යනු අවබෝධ කර ගැනීමට පහසු පරීක්ෂණ සත්‍යයකි. සත්‍ය සහ අසත්‍ය ධර්මෝපදේශ ඇත. සත්‍ය ධර්මෝපදේශවලින් සමහරක් ඒවා අසන අයට පරීක්ෂාවක් ඉදිරිපත් කරයි. එසේම, නිශ්චිත කාලපරිච්ඡේදයක් සඳහා නියම කර ඇති සත්‍යයක වර්ගයක්ද ඇත. මෙම සත්‍යයන් "වර්තමාන සත්‍යය" යයි හඳුන්වනු ලැබේ.

"දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය තුළ අගනා සත්‍ය බොහෝ දේ අන්තර්ගතව ඇත; නමුත් දැන් රැළට අවශ්‍ය වන්නේ 'වර්තමාන සත්‍යය' ය. වර්තමාන සත්‍යයේ වැදගත් කරුණු අතහැර දූතයන් රැළ ඒකීය කිරීමටත් ආත්මය ශුද්ධ කිරීමටත් උපකාරී නොවන විෂයයන් මත රඳා සිටිමින් ඉවතට දිව යෑමේ භයානකත්වය මම දැක ඇත. මෙහිදී කාරණයට හානි කිරීමට සාතන් හැකි සෑම වාසියක්ම ගනු ඇත."

“එහෙත්, ශුද්ධස්ථානය, දින 2300 සමඟ ඇති සම්බන්ධය, දෙවියන්වහන්සේගේ ආඥා සහ යේසුස්වහන්සේගේ විශ්වාසය වැනි විෂයයන්, අතීත අද්වේන්ත චලනය විස්තර කිරීමටත්, අපගේ වර්තමාන ස්ථානය කුමක්දැයි පෙන්වා දීමටත්, සැකකරන්නන්ගේ විශ්වාසය ස්ථාපිත කිරීමටත්, මහිමාන්විත අනාගතය පිළිබඳ නිශ්චිතභාවය දීමටත් සම්පූර්ණයෙන්ම සුදුසුය. දූතයන් විසින් නිරතුරුවම අවධානය යොමු කළ යුතු ප්‍රධාන විෂයයන් මේවා බව මම නිතර දැක ඇත්තෙමි.”
Early Writings, 63.

ඇඩ්වෙන්ටිස්ට් බොහෝ විට මෙම ඡේදය ඇත්ත වශයෙන්ම ප්‍රකාශ කරන දේ වැළැක්වීමට භාවිත කරති. ඔවුහු තර්ක කරන්නේ අපගේ “වර්තමාන සත්‍යයේ” පණිවිඩයන් තුළ අවධාරණය කළ යුත්තේ ශුද්ධස්ථානය, දින 2300, ආඥාවන් සහ යේසුස්ගේ ඇදහිල්ල පමණක් බවය. මෙම දාවතයන් හතර සම්බන්ධයෙන් හඳුන්වා දී ඇති දේ වැළැක්වීම සඳහා ඔවුහු මෙම ප්‍රකාශය ඉදිරිපත් කරති.

මෙම මහත් සත්‍ය හතරේ අරමුණ මෙයයි: ඒවා “අතීත අද්වේන්ත චලනය පැහැදිලි කිරීමටත්, අපගේ වර්තමාන ස්ථානය කුමක්දැයි පෙන්වීමටත්, සැක කරන අයගේ විශ්වාසය ස්ථාපිත කිරීමටත්, මහිමාන්විත අනාගතය පිළිබඳ නිශ්චිතත්වය දීමටත් සම්පූර්ණයෙන්ම සුසංවිධානය කර ඇත.” වර්තමාන සත්‍යය වන මෙම ධර්ම හතර සැලසුම් කර ඇත්තේ අද්වේන්තවාදයේ ආරම්භය (අතීත අද්වේන්ත චලනය) අද්වේන්තවාදයේ අවසානය (අපගේ වර්තමාන ස්ථානය) දර්ශනය කරන්නේ යැයි පෙන්වීම සඳහාය. එම මූලික ධර්ම හතර “සම්පූර්ණයෙන්ම සුසංවිධානය කර” ඇත්තේ අවසානය ආරම්භය මගින් දර්ශනය කෙරෙන බව යන මූලධර්මය පැහැදිලි කිරීමටය. මෙම දේවප්‍රේරණීය උපුටාදැක්වීම අනුව, මෙයම “රැළව දැන් අවශ්‍ය” “වර්තමාන සත්‍යය” වේ.

පුරාණ ඉග්‍රායෙලය ඉග්‍රායෙලයේ ආරම්භය වන අතර, නූතන ඉග්‍රායෙලය එහි අවසානය වේ. පුරාණ ශාඛිදික ඉග්‍රායෙලය 1798 දී කාලයේ අවසානයෙන් ආරම්භ වී ඉර්දා නීතිය දක්වා පැවති සෙවන්ත්-ඩේ ඇඩ්වෙන්ටිස්ට් ජනතාවට ආදර්ශයක් විය. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ පළමු පැමිණීමට පෙර “වර්තමාන සත්‍යය” යුදෙව්වන්ට නොපෙනුණේය, මන්ද ඔවුන් වාර්තූ හා පාරම්පරික සම්ප්‍රදායන් මත රඳා සිටීම හේතුවෙන් අන්ධ (ලාභදීකියානු) වූ බැවිනි.

“අප ජීවත් වන කාලය අපට අවබෝධ කරගැනීමට අවශ්‍යය. අපි එය අඛණ්ඩව අවබෝධ කර නොගනිමු. අපි එය අඛණ්ඩව සම්පූර්ණයෙන් ග්‍රහණය කර නොගනිමු. අපට මුහුණ දීමට තිබෙන සතුරා කෙතරම් ප්‍රබලද, සහ ඔහුට මුහුණ දීමට අප කෙතරම් දුර්වල ලෙස සූදානම් වී සිටිමුද යන දෙය ගැන සිතන විට මාගේ හදවත මා තුළ කම්පා වේ. ඉග්‍රායෙල් පුත්‍රයන්ගේ පරීක්ෂාවන් සහ ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ පළමු පැමිණීමට මදක් පෙර ඔවුන් ගත් ආකල්පය, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ දෙවන පැමිණීමට පෙර දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව තම අත්දැකීම තුළ සිටින ස්ථානය නිදර්ශනය කිරීම පිණිස, නැවත නැවත මා ඉදිරියෙහි ඉදිරිපත් කරනු ලැබ ඇත—සතුරා යුදෙව්වරුන්ගේ සිත් පාලනය කර ගැනීමට සෑම අවස්ථාවක්ම සොයා ගිය ආකාරය, සහ අද දින ඔහු දෙවියන්වහන්සේගේ සේවකයන්ගේ මනස් අන්ධ කිරීමට උත්සාහ කරන ආකාරයත්, එසේ කරන්නේ ඔවුන්ට අගනා සත්‍යය වෙන්කර හඳුනාගැනීමට නොහැකි වන පිණිසය.” Selected Messages, book 2, 406.

අපගේ ඊළඟ සන්දර්භයට අනුව, යුදෙව්වන් “දෙවියන්වහන්සේගේ මුල් සත්‍යය” අහිමි කරගෙන සිටියහ; එම මුල් සත්‍යය යුදෙව්වන්ට නම් මිසරයෙන් මිදවීමේ ඉතිහාසයය. එම මිදවීමේ ඉතිහාසය ඔවුන්ගේ මුල් සත්‍යය වූ අතර, එය ඔවුන්ගේ පරම්පරා පුරා තම දරුවන්ට උගන්වන්නට ඔවුන්ට උපදෙස් දී තිබූ සත්‍යයද විය. ඔවුහු අසාර්ථක වූහ, ඇඩ්වෙන්ටිසම් මෙන්ම. අත්ඛකාරයට පත් වූ යුදෙව්වන්ට සත්‍යය ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා, යේසුස්වහන්සේ සත්‍යය රාමුවක් තුළ තැබූ සේක.

“ගැලවුම්කරුගේ කාලයේදී, යුදෙව්වෝ සම්ප්‍රදාය හා කතාප්‍රබන්ධවල කසළවලින් සත්‍යයේ අගනා මැණික් එතරම් ආවරණය කර තිබූ බැවින්, සැබෑ දේ අසත්‍ය දේගෙන් වෙන්කර හඳුනාගැනීම අසම්භව වී තිබුණි. ගැලවුම්කරු පැමිණියේ අන්ධග්‍රද්ධාවේ හා දිගුකාලයක් පෝෂණය කරගත් වැරදිවල කසළ ඉවත් කිරීමටත්, දෙවියන්වහන්සේගේ වචනයේ මැණික් සත්‍යයේ රාමුව තුළ පිහිටුවීමටත් ය. ගැලවුම්කරු අද අප වෙතත් යුදෙව්වන් වෙත පැමිණියාක් මෙන් පැමිණින්නේ නම්, උන්වහන්සේ කරන්නේ කුමක්ද? සම්ප්‍රදාය හා චාරිත්‍රවල කසළ ඉවත් කිරීමෙහි සමාන ක්‍රියාවක් උන්වහන්සේටද කළ යුතු වන්නේය. උන්වහන්සේ මෙකී ක්‍රියාව කළ විට යුදෙව්වෝ මහත් ලෙස කැළඹුණෝය. ඔවුන් දෙවියන්වහන්සේගේ මුල් සත්‍යය පෙනීමෙන් අහිමි කරගෙන සිටියත්, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ එය නැවත ඔවුන්ගේ දර්ශනයට ගෙනාවාහ. දෙවියන්වහන්සේගේ අගනා සත්‍යයන් අන්ධග්‍රද්ධාවෙන් හා වැරදිවලින් නිදහස් කිරීම අපගේ කාර්යයයි.”

“මහිමාන්විත සත්‍යයන් දෘශ්‍යයෙන් බැහැරව වළලා දමා ඇත; දෝෂය හා අන්ධවිශ්වාසය මගින් ඒවායේ දීප්තිය මත්දකර, ආකර්ෂණශූන්‍ය කර ඇත. යේසුස් දෙවියන්වහන්සේගේ ආලෝකය ප්‍රකාශ කරයි, සත්‍යයේ සුන්දර කාන්තිමත් භාවය එහි සියලු දේවීය මහිමය සමඟ ප්‍රකාශයට ගෙන එයි. අවංක අයගේ මනස් විස්මය හා ප්‍රශංසාවෙන් පිරී යයි. සත්‍යයේ මැණික් පිටතට ගෙන, ඒවා ඔවුන්ගේ අවබෝධයට ප්‍රදර්ශනය කළ ඔහු වෙත ඔවුන්ගේ සිත් ශුද්ධ වූ ස්නේහයෙන් ආකර්ෂණය වේ.”

“යුදෙව් වෝසත්‍යය යේ යම් කොටසක් අවබෝධ කරගෙන සිටියහ, දෙව් යන් වහන්සේ ගේ වචනයෙන් යම් කොටසක් උගත් වාද සිටියහ; එහෙත් දෙව් යන් වහන්සේ ගේ ව්‍යවස්ථාවේ දුර්වල පැති රෙන් ස් වභාවය ඔවුන් තේ නොගත් නහ. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සම්ප්‍රදායේ කසළ ඉවත් කර, දෙව් යන් වහන්සේ අරමුණු වල සැබෑ ගුණ ධාරම හා හෘදයය ප්‍රදර්ශනය කළසේ ක. උන් වහන්සේ එසේ කළ විට, ඔවුහු පාලනය කළ නොහැකි ලෙස කෝපග්‍රස්ත වූහ. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ දෙව් යන් වහන්සේ ගේ කාර්යය විනාශ කරමින් සිටි නවවටබොරු වාර්තා නගරයකින් තවත් නගරයකට ඔවුහු පැතිරවූහ. එහෙත් යේසුස් වහන්සේ ආකාර ඉවත් කළද, පැරණි සත්‍යයන් නැවත පිහිටුවා, ඒවා සත්‍යයේ රාමුව තුළ තැබූ සේ ක. උන් වහන්සේ ඒවා එකිනෙකට ගැළපී සම්බන්ධ කර, සම්පූර්ණ සමම්ති කසත්‍ය පද්ධතියක් ඇති කළසේ ක. මෙය අපගේ ගැලවුම්කරු වාණ්‍ය කාර්යයය; දැන් අපි කුමක් කරමුද? අපි ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සමඟ සමානත්ව කටයුතු නොකරමුද? අපි අසාකීම් වලින් පාලනය වත් නොමුද? අපගේ මකල් ප්‍රාදේශික අපෙන් දෙව් යන් වහන්සේ ගේ ආලෝකය සඟවා තැබීමට අපි ඉඩ දෙමුද? අපි අවධානයෙන් කියවිය යුතු ය, අවබෝධයෙන් අසාගත යුතු ය, නවද අප ඉගෙනගත් දේ අනෙක් අයටද උගන්විය යුතු ය. ජීවත්වීමේ රොටි සඳහා අපි නිතරම බඩගිණි යුතු ය; ජීවමාන ජලය සහ ලෙබනොන් හි හිමනි රත් තරයෙන් සොයමින් සිටිමු.”

යුතු ය; එසේ කිරීමෙන් සත්‍යයේ උල් පනෙන් නික්මෙන ජීවමාන, ශීතල ජනතාව ගෙන යාමට අපට හැකි වන පිණිසය." Review and Herald, June 4, 1889.

තම ප්‍රථම පැමිණීමේදී යේසුස් "පැරණි සත්‍යයන් නැවත ස්ථාපිත කළේය; ඒවා සත්‍යයේ රාමුව තුළ තැබීය. ඔහු ඒවා එකිනෙකට ගැළපෙවමින් හා එකට සම්බන්ධ කරමින්, සම්පූර්ණ හා සමමිතික සත්‍ය පද්ධතියක් ගොඩනැගීය." යේසුස් පැරණි ඉග්‍රායෙල්ගේ ආරම්භයේ ඉතිහාසය භාවිත කළේ එම පැරණි සත්‍යයන් නැවත ස්ථාපිත කිරීම පිණිසය; තවද ඔහු එසේ කළේ එම සත්‍යයන් (විෂය අනුව) එකිනෙකට ගැළපෙවමින් හා ඒවා එකට සම්බන්ධ කරමින් (සමාන්තර ලෙස, පේළිය මත පේළියක් ලෙස) ය. ඔහු එසේ කළේ යුදෙව්වන් අන්ධ කර තිබූ චාරිත්‍ර හා සම්ප්‍රදායන්ගෙන් ඔවුන් නිදහස් කිරීමේ අරමුණෙනි. එම ඉතිහාසය වාච්‍ය ඉග්‍රායෙල්ගේ අවසාන ඉතිහාසය විය.

පුරාණ ඉග්‍රායෙලයේ අවසාන ඉතිහාසය Adventism විසින් නැවතත් පුනරාවර්තනය කරමින් සිටින අතර, සම්ප්‍රදාය හා චාරිත්‍රයන්ගෙන් උපන් Laodicean අන්ධභාවය ඉවත් කිරීම සඳහා සත්‍යය ස්ථාපිත කළ යුතු "රාමුව" තුළ තැබීම, ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ යුදෙව්වරුන් සමඟ සම්බන්ධ වූ කාලයේ මෙන්ම, දැන් සිදු කරනු ලැබේ. "පැරණි සත්‍යයන්" "සත්‍යයේ රාමුව" තුළ තැබිය යුතුය, එසේ කරනුයේ අනෙකුත් අනාවැකිමය රේඛා සමඟ අනාවැකිමය රේඛා එකට ගෙන එමින්, "රේඛාව මත රේඛාවක්" ලෙස සමාන්තරව සකස් කිරීම සඳහාය; එහි අරමුණ වන්නේ, හැකි නම්, Laodicean කෙනෙකු ඔහුගේ අන්ධභාවයෙන් නිදහස් කිරීමයි. සියල්ලෙහිම අපගේ ආදර්ශය ක්‍රිස්තුස්වහන්සේය.

ශුද්ධ බයිබලයේ ධර්මය ලෙස හඳුනාගනු ලබන සත්‍යයන් ඇත; "අනිශ්‍ය අලංකාර සත්‍ය බොහෝද ඇත," එහෙත් එසේම "වර්තමාන සත්‍යය" ද ඇත; එය එම සත්‍යය අනාවරණය වන කාලයේ ජීවත්වන "පරම්පරාවේ" "ජනයාට" "පරීක්ෂාවක්" වේ. අනාගතවාදී අර්ථයෙන් මෙය අද්වේන්තිස්ට්වාදයේ සිව්වන පරම්පරාවේ සිදු වන අතර, "මෙම පරම්පරාව සඳහා පරීක්ෂාවක් වන" එම "වර්තමාන සත්‍යය" අද්වේන්තිස්ට්වාදයේ මුල් පරම්පරා සඳහා පරීක්ෂාවක් නොවීය.

"ශුද්ධ ලියවිල්ල තුළ අවබෝධ කරගැනීමට දුෂ්කර වූ කිසියම් දේවල් ඇත; ජේතෘස්ගේ වචන අනුව, අවිද්‍යාවන්ත සහ අස්ථිර අය ඒවා තමන්ගේම විනාශයට හේතුවන ලෙස විකෘති කරති. මේ ජීවිතයේදී ශුද්ධ ලියවිල්ලේ සෑම පදයකම අර්ථය අපට පැහැදිලි කළ නොහැකි විය හැක; නමුත් ක්‍රියාත්මක සත්‍යයේ ජීවිතාත්මක කිසිදු කරුණක් අභිරහසෙන් වැසී නොතිබේ. දෙවියන්වහන්සේගේ ප්‍රබන්ධයේ අනුව, ඒ කාලයට අදාළ සත්‍යය සම්බන්ධයෙන් ලෝකය පරීක්ෂාවට ලක් කළ යුතු කාලය පැමිණෙන විට, උන්වහන්සේගේ ආත්මයාණන් විසින් මනස් ශුද්ධ ලියවිලි පොයනු පිණිස උද්දීපනය කරනු ලබනු ඇත; උපවාසය සහ යාවිඤ්චා සමඟින් පවා, සම්බන්ධය පිටුපස සම්බන්ධය පොයාගෙන සම්පූර්ණ දාමයක් ලෙස ඒකාබද්ධ වන තුරු, ආත්මයන්ගේ ගැලවීම සමඟ සෘජුව සම්බන්ධ වන සෑම සත්‍යයකම කාරණයක්ම, කිසිවෙකුටත් වරදවා නොයන ලෙසත් අන්ධකාරයේ නොහැසිරෙන ලෙසත්, ඉතා පැහැදිලි කරනු ලැබේ."

"අපි අනාවැකි දාමයේ සබැඳි අනූ ව පහළට අනූ ගමනය කරමි න් පැමිණියේ මො අපගේ කාලය සඳහා හෙළි කළ සත්‍ය ය පැහැදිලි ව දක් නට ලැබී ඇති අතර වි ස් තර

කර දෙන ලදී . අපි භූ ක් ති වි දි නවරප්‍ර සාදයන් පිළිබඳවද, අපගේ මාර්ගය මත බැබළෙන ආලෝකය පිළිබඳවද අප වගකිවයුත්තේ තෝවෙමු . අතීත පරම්පරාහි ජීවත් වූ අය, ඔවුන් මත බැබළී මට ඉඩ දෙන ලද ආලෝකය පිළිබඳව වගකිවයුත්තේ තෝවූ අය ඔවුන් පරීක්ෂා කළ ශුද්ධ ලියවිල්ලේ විවිධ කරුණු සම්බන්ධයෙන් ඔවුන් ක්‍රියාත්මක කරන ලදී . එහෙත් අප විසින් අවබෝධ කරගත් නාසනය යන් ඔවුන් අවබෝධ කර නොගත් තෝය. ඔවුන් ට නොතිබූ ආලෝකය පිළිබඳව ඔවුන් වගකිවයුත්තේ තෝ නොවූහ. අපට ඇති පරිදි ඔවුන් ටත් බයිබලය නිබ්‍රණේය මේ භූමියෙහි ඉතිහාසයේ අවසාන දර්ශන සමඟ සම්බන්ධ වූ විශේෂ සත්‍ය විවෘත කරනු ලබන කාලය නම් , භූමිය මත ජීවත් වන්නට යන අන්තිම පරම්පරාවන්ගේ කාලය තුළය.”

“විශේෂ සත්‍යයන්, පරම්පරාවන් පැවති තත්ත්වයන්ට අනුරූප වන ලෙස සකස් කර දෙන ලදී. මේ පරම්පරාවේ ජනතාවට පරීක්ෂාවක් වන වර්තමාන සත්‍යය, බොහෝ ඈත පරම්පරාවල ජනතාවට පරීක්ෂාවක් නොවීය. දැන් හතරවන ආඥාවේ සබන්දිත සම්බන්ධයෙන් අප මත ප්‍රකාශ වන ආලෝකය, අතීත පරම්පරාවන්ට දෙන ලද්දේ නම්, දෙවියන් වහන්සේ ඔවුන් එම ආලෝකය පිළිබඳව ගතිය වනු ඇත.”

Testimonies, volume two, 692, 693.

ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වාදයේ ඉතිහාසය තුළ පරම්පරා හතරක් ඇති බව ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට කැමති විය හැකි අය සඳහා, මම ඔබගේ අවධානය හඬක්කුක්ගේ පුවරුව වෙත යොමු කරමි. මෙම සත්‍යය අවබෝධ කරගැනීමට ඉතා සරල මාර්ගයක් නම්, “ලාඕදිකයා” යන නාමයෙහි අර්ථය විනිශ්චය කරනු ලැබූ ජනතාව යන්න බවයි. ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වාදයේ ආරම්භය විනිශ්චය ආරම්භ වීම ප්‍රකාශ කළ අතර, ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වාදයේ අවසානය විනිශ්චයේ අවසන් වීම ප්‍රකාශ කරයි. විනිශ්චයේ අවසානය සිදුවන්නේ තුන්වැනි සහ සිව්වැනි පරම්පරාවලදීය.

නුඹ සඳහා කිසිවක් කොටා කළ ප්‍රතිමාවක්වත්, ඉහළ අහසෙහි ඇති කිසිවක් සමාන රූපයක්වත්, පහළ පෘථිවියෙහි ඇති කිසිවක් සමාන රූපයක්වත්, පෘථිවිය යට ප්‍රදේශයෙහි ඇති කිසිවක් සමාන රූපයක්වත් සාදවා නොගන්නෙහිය. ඒවාට නමස්කාර නොකරන්නෙහිය, ඒවාට සේවක නොවන්නෙහිය. මක්නිසාද නුඹ දෙවිවූ ස්වාමීන්වහන්සේ වන මම ඊර්ෂ්‍යාවන්ත දෙවි කෙනෙමි; මාට ද්වේෂ කරන අයගේ පියවරැන්ගේ අයුතුකම දරුවන් පිට, තුන්වන සහ සතරවන පරම්පරාව දක්වා පනවන කෙනෙමි. එහෙත් මාට ප්‍රේම කරමින් මාගේ ආඥා පවත්වන දහස් ගණනකට දයාව පෙන්නන කෙනෙමි. නික්මයාම 20:4-6.

විනිශ්චය අවසානයේදී, අවසාන පරම්පරාවේ ලාඕදිකියානු (විනිශ්චය කරනු ලබන ජනතාවක් වන) ඇඩ්වෙන්ටිස්මය, යෙරුසලමේ විනාශයේදී පුරාතන ඉග්‍රායෙලයට සිදු වූ පරිදිම, විනිශ්චය කරනු ලැබූ ස්වාමීන්වහන්සේගේ මුඛයෙන් උගුරින් පිට කරනු ලබන්නේය. බයිබලීය සිද්ධාන්ති යනු සත්‍යයන්ය; එසේම පරීක්ෂාකාරී සත්‍යයන්ද ඇත; ඉන්පසු වර්තමාන සත්‍යයන්ද ඇත. වර්තමාන සත්‍යය සැමවිටම පරීක්ෂාකාරී සත්‍යයක් වන නමුත්, එය විශේෂයෙන් දැනට ජීවත්වන පරම්පරාව සඳහා සැලසුම් කරන ලද පරීක්ෂාකාරී සත්‍යයක් හඳුන්වයි. කෙසේවෙතත්, සැබෑ තත්ත්වය වඩාත් සම්භාව්‍ය වන්නේ මෙසේය: දෙවියන්වහන්සේගේ වචනයෙන් අප විසින් ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට තෝරාගන්නා ඕනෑම සත්‍යයක්ම, අප විසින් අසමත් වූ පරීක්ෂාකාරී සත්‍යයක් බවට දැන් පත්ව ඇත.

යේසුස් වහන්සේ දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය වන අතර, ඔහු සත්‍යයද වෙයි. ඔහු "ලෝකයට" "පැමිණියේ" කුමන හේතුවක් නිසාදැයි පිලාතට දන්වා, එය "සත්‍යයට සාක්ෂි දැරීම" සඳහා බවත්, ඔහුගේ හඬ ඇසූ සියල්ලෝම "සත්‍යයට අයත්" බවත් ප්‍රකාශ කළේය. පිලාත සහ යේසුස් වහන්සේ කතා කළ "සත්‍යය" යන වචනය, "සත්‍යය" ලෙස පරිවර්තනය කර ඇති සහ පරණ ගිවිසුමෙහි එකසිය විසි හත් වරක් දක්නට ලැබෙන හෙබ්‍රෙව් වචනයකින් පැමිණේ. එම හෙබ්‍රෙව් වචනය (H571) ඉංග්‍රීසි භාෂාවේ විවිධ වචන ලෙස පරිවර්තනය කර ඇතත්, පරණ ගිවිසුමෙහි එය අනු දෙවරක් "සත්‍යය" ලෙස පරිවර්තනය කර ඇත. එය බොහෝ මට්ටම්වලදී අනිගිණිත් බලවත් ගැඹුරු බවක් ඇති වචන අතරින් එකකි.

පැරණි ගිවිසුමේ "සත්‍යය" ලෙස පරිවර්තනය කර ඇති වචනය හෙබ්‍රෙව් අකුරු තුනකින් සමන්විත වේ. හෙබ්‍රෙව් අකුරු සම්බන්ධයෙන්, එක් එක් අකුරට තමන්ටම හිමි අර්ථයක් ඇත; එබැවින් එම අකුරු මගින් නිර්මාණය වන වචනය, එක් එක් අකුරේ ඒකාබද්ධ අර්ථයන් මිශ්‍ර කර, එම වචනයේ අවසාන අර්ථය උපදවයි. "සත්‍යය" යන වචනය හෙබ්‍රෙව් අකුරු තුනකින් සෑදී ඇත—හෙබ්‍රෙව් අක්ෂරමාලාවේ පළමු අකුර, මැද පිහිටි අකුරක්, සහ හෙබ්‍රෙව් අක්ෂරමාලාවේ අවසාන අකුර. පැරණි ගිවිසුමේ "සත්‍යය" අක්ෂරමාලාවේ පළමු සහ අවසාන අකුරු සමඟ, මැද ඇති අකුරකින්ද නිරූපිත වේ!

මෙය බයිබලානුකූල "පළමු සඳහන් කිරීමේ නියමය" යනුවෙන් හඳුන්වනු ලබන දේහි අර්ථකථනයයි. යම් විෂයයක් පළමු වරට ඉදිරිපත් කරනු ලබන අවස්ථාව, බීජයකට සමාන වූ ඒ වචනය සඳහා ඇති අනිගිණිත් වැදගත්ම සන්දර්භය වේ; එහි සම්පූර්ණ කථාව නිෂ්පාදනය කිරීමට අවශ්‍ය සියලුම DNA අන්තර්ගත වේ. "පළමු සඳහන් කිරීමේ නියමය" තුළ දෙවැනි වශයෙන් අනිගිණිත් වැදගත්ම සන්දර්භය වන්නේ අවසාන සන්දර්භයයි; මක්නිසාද, ආරම්භය හා අවසානය අතර මතු වන සියලු කථාවන් එකට බැඳෙන්නේ එහිදීය. "එළිදරව්වෙහි බයිබලයේ සියලු පොත් එකට හමුවී අවසන් වෙයි," සහ එළිදරව්ව බයිබලයේ අවසාන පොතයි.

අපි සලකා බලන හෙබ්‍රෙව් වචනය වන "සත්‍යය" "අලෙෆ්" අක්ෂරයෙන් ආරම්භ වේ; දහතුන්වන අක්ෂරය "මෙම" වන අතර, විසි දෙවන හා අවසාන අක්ෂරය "ටාව්" ය. නියත වශයෙන්ම, මෙම අක්ෂරයන්ගේ අර්ථ නිරූපණ සඳහා කවර භාෂා විද්‍යාඥයෙකු වෙත හැරෙන්නේද යන්න අනුව විවිධ සුක්ෂ්ම හේද පවතියි; එහෙත්, සාමාන්‍ය අර්ථ නිරූපණයන් ඉතා ප්‍රබෝධක වේ.

Α (Aleph): හෙබ්‍රෙව් අක්ෂරමාලාවේ පළමු අකුර වන අතර, එය බොහෝ විට එක්කම සමග සම්බන්ධ කරනු ලබන අතර, දේවියත්වය හා නින්ඟුභාව නියෝජනය කරමින්, දෙවියන් වහන්සේ හා මැවීම අතර සම්බන්ධතාවය සංකේතවත් කරයි.

מ (Mem): හෙබ්‍රෙව් අක්ෂරමාලාවේ දහතුන්වන අකුර වන අතර බොහෝ විට ජලය සමඟ සම්බන්ධ කරනු ලැබේ.

ט (Tav): හෙබ්‍රෙව් අක්ෂරමාලාවේ අවසන් අකුර වන අතර, එය "ලකුණ" හෝ "සලකුණ" යන අර්ථය දරයි. එය බොහෝ විට සම්පූර්ණත්වය හෝ මැවිල්ලේ "මුද්‍රාව" යන සංකල්පය සමඟ සම්බන්ධ කරයි. ප්‍රාචීන හෙබ්‍රෙව් භාෂාවේ Tav අකුරට කුරුසියක හැඩය තිබුණි.

අපි මෙහි සලකා බලන "සත්‍යය" ලෙස පරි වර්තනය කරන ලද හෙබ්‍රෙව් වචනය අකුරු තුනකින් සමන්විත වන අතර, ඒවා එකට සදාකාලික ශූන්‍ය භාරංචිය නිශේෂනය කරනු ලබනු ලබන ද්විත්වයක් නිදහසේ පණිවිඩ සදාකාලික ශූන්‍ය භාරංචිය වන බව ඔබ වටහා ගත්තේ නම්, මෙය පහසු වෙන් හඳුනාගත හැක. මෙය හඳුනාගත හැක්කේ, මෙම අකුරු තුනේ අර්ථ දැක්වීම් ද්විත්වයක් නිදහසේ පණිවිඩය නිශේෂනය කරයි.

එළිදරව් 14හි පළමු දූතයා සදාකාලික ශූන්‍ය භාරංචිය හඳුන්වා දී, අනතුරුව මුළු ලෝකයටම "දෙවියන්වහන්සේට භය වන්න" යයි කියා, මැවුම්කරුට නමස්කාර කිරීම තුළින් උන්වහන්සේට ගෞරවය දෙන ලෙස ප්‍රකාශ කරයි. එම අකුරු තුනෙන් පළමුවැන්න වන (Aleph) අකුරේ අර්ථ දැක්වීම වන්නේ, "දෙවිය, සදාකාලික දෙවියන්වහන්සේ, සහ මනුෂ්‍ය වර්ගයේ මැවුම්කරු ලෙස, මනුෂ්‍යයන් ගෞරවාදරයෙන් භය කොට නමස්කාර කළ යුතු දෙවියන්වහන්සේ" යන්නයි.

අලෙෆ් පළමු දූතයාගේ පණිවිඩය නිශේෂනය කරයි.

දෙවන දූතයාගේ පණිවිඩය මනුෂ්‍යයන් බාබිලෝනයෙන් පිටතට කැඳවයි, ශුද්ධාත්මයාණන් වහන්සේ වැහිරෙන්නා වූ කාලය සලකුණු කරයි, සහ බාබිලෝනයේ කැරලිභාවය හඳුනා දෙයි. (Mem) යන්නෙහි අර්ථය ජලය සමඟ සම්බන්ධ වන අතර, එය ආත්මයාණන්ගේ වැහිරීමේ සංකේතයකි; එසේම එය අක්ෂරමාලාවේ දහතුන්වන අංකය වන බැවින්, දහතුන යන්න කැරලිභාවයේ සංකේතයක් වශයෙන් සිටීමෙන් බාබිලෝනය හඳුනා දෙයි. Mem දෙවන දූතයාගේ පණිවිඩය නිශේෂනය කරයි.

තුන්වන දූතයා මාගයාගේ ලකුණ ගන්නා කමට එරෙහිව මනුෂ්‍යයන්ට අනතුරු අඟවා, නමස්කාරකයන්ගේ වර්ග දෙකක් හා දෙවියන්වහන්සේගේ උදහස හඳුනා දෙයි. (Tav) යන්නෙහි අර්ථය නම් එය "ලකුණක්" නිශේෂනය කරන බවය, එනම් (මාගයාගේ ලකුණ) වන අතර, එය මැවීමේ මුද්‍රාවද (දෙවියන්වහන්සේගේ මුද්‍රාව) නිශේෂනය කරයි. එම අකුරම කුරුසියේ ආකාරයෙන් නිර්මාණය වී ඇත. Tav තුන්වන දූතයාගේ පණිවිඩය නිශේෂනය කරයි.

"ජීවමාන දෙවියන්වහන්සේගේ මුද්‍රාව යනු කුමක්ද, එය උන්වහන්සේගේ ජනතාවගේ නළලවල තබනු ලබන්නේද? එය දූතයන්ට කියවිය හැකි නමුත් මනුෂ්‍ය ඇස්වලට නොහැකි ලකුණකි; මක්නිසාද විනාශකර දූතයා මෙම මිදීමේ ලකුණ දැකිය යුතුය. බුද්ධිමත් මනස ස්වාමීන්වහන්සේ විසින් දන්ත ගනු ලැබූ පුත්‍රයන් හා දුවරුන් තුළ කල්වාරි කුරුසියේ ලකුණ දැක ඇත. දෙවියන්වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාව උල්ලංඝනය කිරීමේ පාපය ඉවත් කරනු ලැබේ. ඔවුන් විවාහ වස්ත්‍රය පැළඳ සිටිති, දෙවියන්වහන්සේගේ සියලු ආඥාවන්ට කීකරු හා විශ්වාසවන්තයෝ වෙති."

"සත්‍යය දැන සිටින අය ඔහුගේ ආඥාවන් වචනයෙන් හා ක්‍රියාවෙන් අනුවර්තනය නොකරන්නේ නම්, ස්වාමීන්වහන්සේ ඔවුන්ට සමාව නොදෙන සේක." Maranatha, 243.

"සත්‍යය" ලෙස පරි වර්තනය කරනු ලබන හෙබ්‍රෙව් වචනය, නමුත් ටම විශේෂ අර්ථයක් නිශේෂනය ඇති අක්ෂර තුනකින් සමන්විත වේ. එම අර්ථය නිශේෂනය තුන නිදහසේ පණිවිඩය වඩාල අර්ථය නිශේෂනය ද වේ. එමෙන් ම ඒවා පළමු දේවදූතයාගේ පණිවිඩයේ අර්ථය නිශේෂනය ද වේ; මන්ද පළමු දේවදූතයාගේ පණිවිඩය, ඇඬ වෙන් ටිස් මගේ ආරම්භයේ පණිවිඩය වූ අතර, තුන වන දේවදූතයාගේ

ඇඩ් වෙන් ටි ස් මයේ අවසානයේ පණි වි ඩය වේ . යේ සු ස් වහන් සේ අවසානය
මඟි න් නි රු පණය කරන බැව් න් , පළමු දේ වද්ද නයාතු ළතු න් වන දේ වද්ද නයාතු
පණි වි ඩයේ සි යලු අනාවැකි මය ලකු ණු ඇත. එසේ වන කල, එම හෙබ්බේ වි අක්
අර් ට් නි යමයන් , තු න් වන දේ වද්ද නයාගේ පණි වි ඩයේ සංකේ න පමණක් නො
දේ වද්ද නයාගේ පණි වි ඩයේ සංකේ ත ද බවට පත් වේ .

ප්‍රකාශනයේ යොහන්ට එවකට පැවති දේවල් ලියන ලෙස කියනු ලැබීය; එසේ කිරීමෙන්
ඔහු එකවරම අනාගතයේ ඇතිවන දේවල්ද ලියමින් සිටියේය. ඔහු ආරම්භය වාර්තා
කළේ අවසානය නිදර්ශනය කිරීම සඳහාය. කිසිදු අනියතභාවයක් නොමැති ලෙස,
සෙවත්ත්-ඩේ ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වරුන්ට පළමු දූතයාගේ පණිවිඩය වන මිලෙරයිට්වරුන්ගේ
පණිවිඩය අධ්‍යයනය කර ප්‍රකාශ කිරීමට දැනුම් දී ඇත. ඒ සත්‍යයන් හා එම ඉතිහාසය
අධ්‍යයනය කර ප්‍රකාශ කිරීම තුළින්, අපි තෙවන දූතයාගේ පණිවිඩය ප්‍රකාශ කරමින්ද
පළමු දූතයාගේ ඉතිහාසය නැවත සිදු කරමින්ද සිටිමු.

"දෙවියන්වහන්සේ අපට නව පණිවිඩයක් දෙනවා නොවේ. 1843 හා 1844 වසරවලදී
අනෙකුත් සභාවලින් අපව පිටතට ගෙන ආ පණිවිඩය අප විසින් ප්‍රකාශ කළ
යුතුය." Review and Herald, January 19, 1905.

"1840-1844 කාලය තුළ දෙන ලද සියලු පණිවිඩ දැන් බලවත්ව ප්‍රකාශ කළ යුතුය;
මක්නිසාද බොහෝ දෙනෙක් තම දිශානතිය අහිමි කරගෙන සිටිති. එම පණිවිඩ
සියලු සභාවලට යා යුතුය." Manuscript Releases, volume 21, 437.

"1841, '42, '43, සහ '44 වර්ෂවලදී අප ලැබූ සත්‍යයන් දැන් අධ්‍යයනය කර ප්‍රකාශ
කළ යුතුය." Manuscript Releases, volume 15, 371.

"අවවාදය පැමිණ ඇත: 1842, 1843, සහ 1844 යන වර්ෂවල පණිවිඩය පැමිණි දා සිට
අප ගොඩනගමින් පැමිණි ඇදහිල්ලේ පදනම කලඹවනු ලබන කිසිවක් ඇතුළට
පැමිණීමට ඉඩ නොදිය යුතුය. මම මේ පණිවිඩය තුළ සිටිමි, එදා සිට මේ දක්වා
දෙවියන්වහන්සේ අපට දී ඇති ආලෝකයට විශ්වාසවන්තව, ලෝකය ඉදිරියේ
සිටගෙන සිටිමි. දිනෙන් දින අපි ගැඹුරු යාවිඤ්ඤාවෙන් ස්වාමීන්වහන්සේ සොයමින්,
ආලෝකය සෙවූ කාලයේ අපගේ පාද තැබූ වේදිකාවෙන් ඒවා ඉවත් කරගැනීමට
අපි යෝජනා නොකරමු. දෙවියන්වහන්සේ මට දී ඇති ආලෝකය මට අත්හැර
දැමිය හැකි යැයි ඔබ සිතනවාද? එය යුගාන්තර පරිව්‍රතය මෙන් විය යුතුය. එය මට
දෙන ලද දා සිට මාව මඟ පෙන්වමින් පැමිණ ඇත." Review and Herald, April 14,
1903.

පළමු දේවදූතයාගේ පණිවිඩය හා එම පණිවිඩය ඉදිරිපත් කරන ලද ඉතිහාසය,
කිසියම් අනාවැකිමය සීමාකිරීම් සමඟ, අපගේ වර්තමාන ඉතිහාසයට සමාන්තර වන
අතර එය පැහැදිලි කරයි. එම ඉතිහාස දෙකම "සත්‍යය" යන වචනය ගර්භය කිරීම
සඳහා දේවීය භාෂාශාස්ත්‍රඥයා භාවිත කළ අක්ෂර තුන මගින්ද නිරූපණය කර ඇත.
තවද "සත්‍යය" යන එම වචනය සදාකාලික ශුභාරංචිය නියෝජනය කරයි.

අඩ්වෙන්ටිස්මයේ ආරම්භයේදී ඕෆ්ලර්ට්ට්වරුන්ගේ ඉතිහාසය පළමු දේවදූතයා
නියෝජනය කරයි; අඩ්වෙන්ටිස්මයේ අවසානයේ තුන්වන දේවදූතයා විසින්
නියෝජනය කරනු ලබන ඉතිහාසය එයට සමාන්තර ඉතිහාසයකි; එහෙත් ඒවායේ
යම් යම් වෙනස්කම් අන්තර්ගත වේ.

පළමු දූතයා විනිශ්චයේ ආරම්භය ප්‍රකාශ කරයි; තෙවන දූතයා විනිශ්චයේ අවසානය ප්‍රකාශ කරයි. ඇඩ්වෙන්ටිස්මයේ ඉතිහාසය විවෘත වූ අනාවැකිමය ව්‍යුහය, එහි ආරම්භක ඉතිහාසයෙහිද එහි අවසාන ඉතිහාසයෙහිද එකසේ සමාන ය. ඉතිහාසය තුළ ඒවා පැමිණෙන විට, අන්ත දෙකෙන් කුමන අන්තය වුවද දූතයන් තිදෙනාගේ පියවර තුන අනුගමනය කරන බව පෙන්වා දිය හැක. තවද, එම දූතයන් තිදෙනා ඒ අකුරු තුනම ද වෙති. එබැවින්, ඇඩ්වෙන්ටිස්මයේ අන්ත දෙකෙහිම අනාවැකිමය සිදුවීම් අනුක්‍රමය පදනම් වී ඇත්තේ දූතයන් තිදෙනාගේ පියවර තුන මත ය; ඒවා "සත්‍යය" යන වචනය නිර්මාණය කරන එම හෙබ්‍රෙව් අකුරු තුනෙන්ද නිරූපිත සන්ධිස්ථාන වේ.

ඇල්ෆා යනු ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වාදයේ ආරම්භයයි; ඔමේගා යනු ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වාදයේ අවසානයයි; එම දෙක අතර මැද පිහිටි අකුර, එනම් දහතුන්වන අකුර, ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වාදයේ ආරම්භයෙන් එහි අවසානය දක්වා වූ කැරළිකාරභාවය හඳුන්වයි.

දෙවියන්වහන්සේගේ මාර්ගය කොහෙහිද යන්න පිළිබඳ අපට උපදෙස් දී ඇත:

දේවයාණෙනි, ඔබගේ මාර්ගය ශුද්ධස්ථානය තුළය; අපගේ දෙවියන් වහන්සේ සේ මහත් දෙවියන් කවුද? ගීතාවලිය 77:13.

ශුද්ධස්ථානය තුළ අපට දක්නට ලැබෙන්නේ, දෙවියන්වහන්සේගේ මාර්ගය ද දූතයන් තුන්දෙනාගේ පණිවිඩ තුන මෙන්ම පියවර තුනකින් යුක්ත බවයි. අංගණයේදී දෙවියන්වහන්සේට ඇති හය කෙනෙකු පූජාවක් ගෙනැවිත් ධර්මිෂ්ඨ කරනු ලැබීම ස්ථිර කරගැනීමට නායකත්වය දෙයි. ශුද්ධ ස්ථානයේදී, සුවඳ දුම් පූජාසනයෙන් නිරූපිත යාවිඤ්ඤා ජීවිතය, ප්‍රදර්ශන පාත් මේසයෙන් නිරූපිත අධ්‍යයන ජීවිතය, සහ පහත් කණුෆ්ට් නිරූපිත සේවාවේ ජීවිතය මඟින් ශුද්ධීකරණය නිරූපණය කෙරේ. අතිශුද්ධ ස්ථානය විනිශ්චය නිරූපණය කරයි. පළමු දූතයාගේ පණිවිඩයෙන් නිරූපිත පරිදි, අප තුළ දෙවියන්වහන්සේට ඇති හය නිවේ නම්, අපි අංගණයේ, කුරුසියේ පාමුල, ධර්මිෂ්ඨ කරනු ලැබීම සොයමු. අප ධර්මිෂ්ඨ කරනු ලැබූ විට (ධර්මිෂ්ඨයන් කරනු ලැබූ විට), ශුද්ධ ස්ථානයෙන් නිරූපිත පරිදි, අපි ශුද්ධීකෘත ජීවිතයේ නවකම තුළ (ශුද්ධත්වයේ වර්ධනය තුළ) ගමන් කරමු. ශුද්ධ ස්ථානය නිරූපණය කරන්නේ, මධ්‍යම රාත්‍රියේ හඬ සමඟ අනුගාමී වූ දෙවන දූතයාගේ පණිවිඩය කාලයේ මිලේරයිට්වරුන් විසින් ඉටු කරන ලද ක්‍රිස්තියානිකයෙකුගේ කාර්යයයි. ධර්මිෂ්ඨ කරනු ලැබූ ශුද්ධීකරණයට පත් වූ අපි, අතිශුද්ධ ස්ථානයෙන් නිරූපිත විනිශ්චය සඳහා පූජානම් කරනු ලබමු. ශුද්ධස්ථානීය පියවර තුනක් ඇත; ඒවා, අනෙක් දේවල් අතර, ධර්මිෂ්ඨ කරනු ලැබීම, ශුද්ධීකරණය, සහ මහිමවත්වීම යන දේවවාදමය පද තුන නිරූපණය කරන අතර, දූතයන් තුන්දෙනාගේ පණිවිඩ ද නිරූපණය කරයි; එසේම, ඇත්ත වශයෙන්ම, පළමු දූතයාගේ පණිවිඩය ද නිරූපණය කරයි; සහ, ඇත්ත වශයෙන්ම, "සත්‍යය" යන වචනය ගොඩනැගීමට භාවිත වන අකුරු තුන ද නිරූපණය කරයි.

ශු ද් ධස් ථානයේ අංගණයේ ද අපි එම පි යවර තු නම දකි මු . ශු ද් ධස් ථානය තු ළ පළමු පි යවර, පළමු දූ තයා තු න් වන දූ තයාට සමාන් තර වන් නේ යම් සේ ද, ඒ ආකාරයෙන් ම ශු ද් ධස් ථානයේ අවසාන පි යවර නි රූ පණය කළ යු තු ය. අංගණයේ පි යවර වන් නේ පූ ජාපි ණි ස ගෙන එන බි ලි පූ ජාව මැරී මයි ; එය ධර් මි ෂ් ඨ කර

නි යෝජනය කරයි . දෙවන පි යවර වන් නේ අවසාන පි යවරවලට පෙර මේ දය (පාපය) ඉවත් කර බි ලී පු ජාව පවි තු කරනු ලබන පු ජාස් නානයයි . පු ජාස් නානයේ ජල පි යවරේ ලක් ඡණයකි . තු න් වන පි යවර වන් නේ සැබෑ දවන පු ජාවය; එය වී නි ය කරනු ලැබූ කු රු සි යමන ක්වි ස් තු ස් වහන් සේ ගේ පු ර් වරු පයක් වී ය. පි යවර තු ලද එම පි යවර තු නම ඇත; එය පළමු දූ නයාගේ පණි වි ඩය තු ලද එම පි තු නම නි බෙනවාක් මෙන් ය. අල් ෆා සහ ඔමේ ගා යන මු ලබර් මය ශු ද් ධස් ථානය ත ඇත; එය දූ නයන් තු න් දෙනාගේ පණි වි ඩයන් තු ල ඇති පර් දි ද, "සත්‍ය ය" යන ගොඩනගන අක් ඡර තු ල ඇති පර් දි ද ය.

අවුරුදු 2300 ක අනාවැකියද එකම ව්‍යුහයම අයිති කරයි. එම අනාවැකිය ආඥා තුනක් සමඟ ආරම්භ වී 1844 ඔක්තෝබර් 22 දින තුන්වන දූනයාගේ පණිවිඩයේ පැමිණීමෙන් අවසන් විය. එම අනාවැකිය අනාවැකි රේඛා පහක් ඉදිරිපත් කරයි; අවුරුදු 2300 ක අනාවැකියේ ආරම්භයේ ඉතිහාසය, එම අනාවැකි පහෙන් එක් එක් අනාවැකියේ අවසාන ඉතිහාසය නියෝජනය කරයි. සම්පූර්ණ අවුරුදු 2300 ක අනාවැකියේ ආරම්භය හා අවසානය ආඥා තුනක් ඇත, එය පණිවිඩ තුනකින් අවසන් වේ.

ක්‍රි.පූ. 457 දී ප්‍රකාශිත වූ එම අනාවැකියේ ආරම්භය දුෂ්කර කාලවලදී සිදු වූ අතර, යුදෙව්වන් නැවත පැමිණ දේවමාළිගාවන් නගරයන් නැවත ගොඩනැගීමට එය ව්‍යවස්ථා කරනු ලැබීය. අනාවැකියට අනුකූලව, ක්‍රි.පූ. 457 දී ආරම්භ කරන ලද කාර්යයෙන් වසර 49කට පසු, එය දුෂ්කර කාලවලදී නිම කරන ලදී. එම වසර 49ක ආරම්භය, වසර 49ක අවසානය නිරූපණය කරයි.

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ බෞතීස්මයේදී උන්වහන්සේගේ අභිෂේකය හඳුන්වා දක්වන අනාවැකියේ ආරම්භය ක්‍රි.පූ. 457 වර්ෂයෙන් සනිටුහන් වෙයි. උන්වහන්සේගේ අභිෂේකය, ප්‍රාචීන ඉශ්‍රායෙල් ජනයා ක්‍රි.පූ. 457 දී සත්‍ය අර්ථයෙන් යෙරුසලම නැවත ගොඩනැගීම සඳහා එකතු කරනු ලැබූවාක් මෙන්, පැරණි නොව නව යෙරුසලමේ පුරවැසියන් වීමට ජනතාවක් එක්රැස් කිරීමේ උන්වහන්සේගේ කාර්යයේ ආරම්භය සනිටුහන් කළේය.

ක්‍රි.පූ. 457 වර්ෂය, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ කුරුසියේ ඇණ ගසනු ලබන කාලය හඳුනා දෙන අනාවැකියේ ආරම්භය ද සනිටුහන් කරයි. සහෝදර් වයිට්, කුරුසියේ ඉතිහාසය 1844 ඔක්තෝබර් 22 දින සිදුවූ මහත් බලාපොරොත්තුහිංගත්වය සමඟ සමාන්තර කර දක්වයි; එසේම ඇය රතු මුහුද තරණය කළ ඉතිහාසය ද එම මහත් බලාපොරොත්තුහිංගත්වය සමඟ සමාන්තර කරයි. ක්‍රි.පූ. 457 වර්ෂයේ, රතු මුහුද අසල හෙබ්‍රෙව්වරුන්ට සිදුවූ බලාපොරොත්තුහිංගත්වයට, ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වරුන්ගේ මහත් බලාපොරොත්තුහිංගත්වයට, කුරුසියේදී ශ්‍රාවකයන්ගේ බලාපොරොත්තුහිංගත්වයට, සහ ක්‍රි.පූ. 457 දී එස්රාගේ බලාපොරොත්තුහිංගත්වයට පූර්ව රූපයක් වූ බලාපොරොත්තුහිංගත්වයක් තිබුණි.

"යෙරු සලමට බොහෝ සංඛ්‍යා වක් ආපසු පැමිණෙනු ඇතැයි එස් රා බලාපොරොත් තු වූ වද, එම ආරාධනයට ප්‍ර නි වාර දැක් වූ සංඛ්‍යා ව වී ශාල බලාපොරොත් තු බි දවැටෙන තරම් පු එ වී ය. ගෙවල් ද හු මි ද හි මි කරගෙන ති බොහෝ දෙනාට මෙම සම් පත් පරි න්‍යා ග කි රී මට කි සි කැමැත් තක් නොවී ය. ඔ පු වපහසු වට හා පහසු ජී වී තයට ආදරය කළෝය, එහි සි ටම රු දී සි ටි මට

සම් පූ ඊ ණයෙන් සතු වූ වූ හ.ඔවුන්ගේ ආදර්ශය,වෙනත් ආකාරයකින් වි
ඉදිරියට ගමන් කරමින් සිටි අය සමඟ තම කොටස එකතු කරගැනීමට
තෝරාගත් නටඹුනි බූ අනෙකුත් අයට බාධාවක් බවට පත් විය." Prophets and
Kings, 612.

ක්‍රි.පූ. 457 වසරද පුරාතන ඉග්‍රායෙලය දෙවියන්ගෙන් දික්කසාද කරනු ලබන කාලයත්,
සුඛාරංචිය ජාතීන් වෙත ගෙන යනු ලබන කාලයත් හඳුනාදක්වන
අනාගතවක්තෘත්වයේ ආරම්භය සලකුණු කරයි; එමගින් විශේෂයෙන් පුරාතන
ඉග්‍රායෙලය උදෙසා වූ අවුරුදු 490ක විශේෂ පරීක්ෂාකාලයේ අවසානයද සලකුණු වේ.
එබැවින් ක්‍රි.පූ. 457 වසර ඔවුන්ගේ පරීක්ෂාකාලයේ ආරම්භය සලකුණු කරන අතර,
ක්‍රි.ව. 34 වසර ඔවුන්ගේ පරීක්ෂාකාලයේ අවසානය සලකුණු කරයි; එය ආදර්ශවත්
ලෙස, ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වාදයේ පරීක්ෂාකාලය ක්‍රි.ව. 1844 දී ආරම්භ වී ඉරිදා නීතියේදී
අවසන් වන බව දක්වයි.

වසර 2300ක අනාවැකිය තුළ තවත් අභ්‍යන්තර කාල-අනාවැකි කිහිපයක් ඇත, නමුත්
ඒ සියල්ලම ඇල්ෆා හා ඔමේගාගේ ලාංඡනය දරයි. ඒවායේ ආරම්භයත් ඒවායේ
අවසානභාවයත් නිරූපණය කරයි.

පැරණි ඉග්‍රායෙලය දෙවියන්වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාවේ භාරකරුවන් බවට පත් කරනු
ලැබූ අතර, නූතන ඉග්‍රායෙලය උන්වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාවේ පමණක් නොව,
උන්වහන්සේගේ අනාවැකිවල ද භාරකරුවන් බවට පත් කරනු ලැබූ බව සලකන්නට
අතිශයින් වැදගත්ය. සම්දාණත්වහන්සේ පැරණි ඉග්‍රායෙලය සමඟ ගිවිසුමකට
ඇතුළුවූ විට, ගල් පුවරු දෙකක් මත ලියා තිබූ දස පණත් ඔවුන්ට භාරකළ සේක.
මීලඳිව් ඉතිහාසයේදී උන්වහන්සේ නූතන ඉග්‍රායෙලය සමඟ ගිවිසුමකට ඇතුළුවූ විට,
1843 සහ 1850 පුරෝගාමී ප්‍රස්තාර දෙක මගින් නිරූපිත හඬක්කුක්ගේ පුවරු දෙක
මත නිරූපණය වූ උන්වහන්සේගේ අනාවැකිමය වචනය ඔවුන්ට භාරකළ සේක.
පැරණි ඉග්‍රායෙලයේ ආරම්භය නූතන ඉග්‍රායෙලයේ ආරම්භය නිරූපණය කරයි.

"ස්වාමීන්වහන්සේ තම ජනතාව වූ ඉග්‍රායෙල්වරුන් කැඳවාගෙන, ඔවුන්ව
ලෝකයෙන් වෙන් කළේ, පර්ශ්වදිග භාරයක් ඔවුන්ට භාර දීමටය. උන්වහන්සේ තම
ව්‍යවස්ථාවේ භාරකාරයන් ලෙස ඔවුන් පත් කළ සේක; තමා පිළිබඳ දැනුම
මනුෂ්‍යයන් අතර රැක තැබීමට උන්වහන්සේ ඔවුන් මාර්ගයෙන් අදහස් කළ සේක.
ඔවුන් මාර්ගයෙන් ස්වර්ගයේ ආලෝකය පොළොවේ අන්ධකාර ස්ථාන වෙත
ප්‍රකාශ විය යුතු වූ අතර, සියලු ජාතීන්ට තම රූපවන්දනාවෙන් හැරී ජීවමාන සැබෑ
දෙවියන්වහන්සේට සේවය කරන ලෙස අයදින හඬක් ඇසිය යුතු විය."

"හෙබ්‍රෙවුන්ට පවරා දෙන ලද භාරයට ඔවුන් විශ්වාසවත් තව සිටියේ නම්, ඔවුන්
ලෝකයේ බලවත් වූ ජනතාවක් වන්නට තිබුණි. දෙවියන්වහන්සේ ඔවුන්
ආරක්ෂාව වී සිටින්නාහ, සහ අනෙක් සියලු ජාතීන්ට වඩා ඔවුන් උසස් කළ
තබන් නාහ. උන්වහන්සේගේ බලය හා සත්‍යය ඔවුන් මගින් ප්‍රකාශ වී තිබුණි.
උන්වහන්සේගේ ප්‍රඥාවත් තහායුද්ධ පාලනය යටතේ ඔවුන් සෑම ආකාරයක
රූපවාහිනී හක් තියව්වා උන්වහන්සේගේ ආණ්ඩුවේ උන් කෘෂි උපාධි
ආදර්ශයක් ලෙස ප්‍රසිද්ධව සිටින්නට තිබුණි. එහෙත් ඔවුන් දෙවියන්
සමඟ කළ ගිවිසුම රැක නොගත් හ. ඔවුන් අනෙක් ජාතීන්ගේ රූපවාහිනී
ඇඳහිලි වල පිළිවෙත් අනුගමනය කළහ; එවිට පෘථිවියේ ඔවුන්ගේ මැවුම්

නාමය ප්‍රශංසාවක් කරවී ම වෙනුවට, එය අපහාසයට පත් කළහ."

"එහෙත් දෙවියන්වහන්සේගේ අරමුණ සම්පූර්ණ කරනු ලැබිය යුතුය. උන්වහන්සේගේ කැමැත්ත පිළිබඳ දැනුම ලෝකයට දෙනු ලැබිය යුතුය. දෙවියන්වහන්සේ සිය ජනතාව මත පීඩනයේ හස්තය පැමිණවූ සේක; ඔවුන් ජාතීන් අතර වහල්කරුවන් ලෙස විසුරුවා හැරිය සේක. පීඩාවෙහිදී ඔවුන්ගෙන් බොහෝදෙනෙක් තම වරදවල් ගැන පසුතැවිලි වී, සම්දාණත්වහන්සේ සොයා ගියෝය. මෙසේ අනුජාතීන්ගේ රටවල් පුරා විසිර ගිය ඔවුහු සැබෑ දෙවියන්වහන්සේ පිළිබඳ දැනුම ප්‍රචාරණය කළෝය."

"මෙම දිනවලදී දෙවියන්වහන්සේ ප්‍රාචීන ඉග්‍රායෙලය කැඳවූ ලෙසම, තම සභාව ද භූමියෙහි ආලෝකයක් ලෙස සිටීමට කැඳවා ඇත. සත්‍යයේ බලවත් කඩුව මඟින්,—පළමු, දෙවන, හා තෙවන දූතයන්ගේ පණිවිඩයන් මඟින්,—උන්වහන්සේ සභාවලින්ද ලෝකයෙන්ද ජනතාවක් වෙන්කර, ඔවුන් තමන්වහන්සේ වෙත ශුද්ධ සම්පතාවයකට ගෙන ආ සේක. උන්වහන්සේ තම ව්‍යවස්ථාවේ භාරකරුවන් ලෙස ඔවුන් පත් කර, මෙම කාලය සඳහා අනාවැකිවල මහත් සත්‍යයන් ඔවුන්ට භාර දී ඇත. ප්‍රාචීන ඉග්‍රායෙලයට භාර දෙන ලද ශුද්ධ දේවවාක්‍යයන් මෙන්ම, මේවාද ලෝකයට ප්‍රකාශ කරනු ලැබිය යුතු ශුද්ධ භාරයක් වේ."

"අනාවැකිය ප්‍රකාශ කරන්නේ පළමු දූතයා තම ප්‍රකාශය 'සෑම ජාතියකටත්, කුලයටත්, භාෂාවකටත්, ජනතාවකටත්' කරනු ඇති බවය. එම ත්‍රිත්ව පණිවිඩයේම අංගයක් වන, මේ කාලයට අදාළ පණිවිඩය වූ තුන්වන දූතයාගේ අනතුරු ඇඟවීමද එයට කිසිසේත් අඩු නොවන පරිදි විස්තෘතව පැතිර යනු ඇත. 'දෙවියන්වහන්සේගේ ආඥා සහ සේසුස්වහන්සේගේ ඇදහිල්ල' යනුවෙන් ලියා ඇති ධර්ම උසට ඔසවා තැබිය යුතුය. පළමු සහ දෙවන පණිවිඩවල බලය තුන්වන පණිවිඩය තුළ තවත් තීව්‍ර කරනු ලැබිය යුතුය. එය අනාවැකියේ දී නිරූපණය කර ඇත්තේ අහසේ මධ්‍යයේ පියාසර කරන දූතයෙකු විසින් මහත් හඬකින් ප්‍රකාශ කරනු ලබන එකක් ලෙසය; එය ලෝකයේ අවධානය ආකර්ෂණය කරගනු ඇත."

"මනුෂ්‍යයන් වෙත කිසිදා යොමු කළ භයානකම තර්ජනය තුන්වන දූතයාගේ පණිවිඩය තුළ අන්තර්ගතව ඇත. කරුණාවෙන් නොමිශ්‍ර වූ දෙවියන්වහන්සේගේ උදහස පහළ කරවන පාපය අතීතය භයානක පාපයක් විය යුතුය. එහෙත් මේ වැදගත් කාරණය සම්බන්ධයෙන් මනුෂ්‍යයන් අන්ධකාරයේ තැබී නැත; මෘගයා හා එහි රූපයට නමස්කාර කිරීම පිළිබඳ අනතුරු ඇඟවීම දෙවියන්වහන්සේගේ විනිශ්චයන් පැමිණීමට පෙර ලෝකයට දෙනු ලැබිය යුතුය, ඒ විනිශ්චයන් පනවනු ලබන්නේ මන්දැයි සියල්ලෝ දැනගැනීමටත්, ඒවායෙන් ගැළවී යාමට අවස්ථාව ලැබීමටත්ය." Signs of the Times, January 25, 1910.

හඬක්කුක් දෙවන පරිච්ඡේදයෙහි ඉටු වීමක් ලෙස එම පුවරු දෙක සකස් කිරීම, අනාවැකි කිහිපයකම ඉටු වීමක් විය.

මම මාගේ මුරස්ථානයෙහි සිට, කොටු ව මත මා තබාගෙන, ඔහු මට කුමක් වදාරනු ඇද්දැයි ද, මා දණ්ඩනය කරනු ලැබූ කල මා කුමක් පිළිතුරු දිය යුතු බැලීම් සඳහා අවධානයෙන් සිටින්නෙමි. එවිට ස්වාමීන් වහන්සේ මට පිළිතුරු මෙසේ වදාරන සේ ක: "දර්ශනය ලියන්න, එය පුරවරු වල පැහැදිලි ව සටහන් කරන්න. එය කියවන තැනැත්තා දුටු විටත් යාහැකි වන පිණිස. මක් නිසාද දර්ශනය නිසි"

කාලයකට අයිති වන බේ ; නමුත් අවසානයේ දී එය කපා කරන් නේ ය, බොරු නොකී යන් නේ ය. එය ප්‍ර මාද වූ වද, එය සඳහා බලා සිටි න් න; මක් නිසාද එය නි යනයෙන් ම පැමිණෙන්නේ ය, එය ප්‍ර මාද නොවන් නේ ය."

බලව, උසස්වී ඇති ඔහුගේ ආත්මය ඔහු තුළ සෘජු නොවේ; එහෙත් ධර්මිෂ්ඨයා තම ඇදහිල්ලෙන් ජීවත් වන්නේය. හබ්බ්ස් 2:1-4.

1843 පුරෝගාමී වාචිපන සහ 1850 පුරෝගාමී වාචිපන යන දෙකම සකස් කිරීම අනාවැකියේ ඉටුවීමක් විය. හබ්බ්ස්ගේ පටිපාටි පිළිබඳ අධ්‍යයනය මෙයට ප්‍රමාණවත් සාක්ෂි සපයයි. එහෙත්, හබ්බ්ස්හි එම කොටස අපගේ මෙම සාකච්ඡාවේ මෙම කරුණට වැදගත් දායකත්වයක් ලබා දෙයි.

"1843 ප්‍රස්ථාරය ස්වාමීන්වහන්සේගේ හස්තයෙන් මාර්ගෝපදේශනය කරන ලද්දේ යැයි මම දැක තිබෙමි; එය වෙනස් නොකළ යුතු බවද; සංඛ්‍යා උන්වහන්සේ ඒවා තිබිය යුතු ලෙසම වූ බවද; සමහර සංඛ්‍යා තුළ තිබූ එක් දෝෂයක් කිසිවෙකුටත් දක්නට නොලැබෙන ලෙස උන්වහන්සේගේ හස්තය එය ආවරණය කර සඟවා තිබූ බවද, උන්වහන්සේගේ හස්තය ඉවත් කරන තුරු යැයිද." Early Writings, 74, 75.

1843 න් පසු ස්වාමීන්වහන්සේ තවත් සටහනක් සාදන ලෙස මඟපෙන්වූ සේක; එහෙත් පළමු (1843) සටහන, ප්‍රේරණයෙන් හැර, වෙනස් නොකළ යුතු විය.

"සත්‍යය පුවරුවල මත පැහැදිලිව ඉදිරිපත් කළ යුතු බවත්, පෘථිවියද එහි පූර්ණත්වයද ස්වාමීන්වහන්සේගේ බවත්, එය පැහැදිලි කිරීමට අවශ්‍ය වන කිසිම සාධනයක් වැළැක්විය යුතු නොවන බවත් මම දුටුවෙමි. පැරණි වාචි එක ස්වාමීන්වහන්සේ විසින් මෙහෙයවනු ලැබූ බවත්, ප්‍රේරණයෙන් හැර එහි එක් රූපයකුදු වෙනස් කළ යුතු නොවන බවත් මම දුටුවෙමි. එම වාචි එකේ රූප දෙවියන්වහන්සේ කැමති වූ ආකාරයටම තිබූ බවත්, එහි ඇතැම් රූපවල වැරදීමක් උන්වහන්සේගේ හස්තය ඒ මත රැඳී එය සඟවා තැබූ බවත්, එසේ කළේ උන්වහන්සේගේ හස්තය ඉවත් කරන තුරු කිසිවෙකුටත් එය දැකිය නොහැකි වන පිණිස බවත් මම දුටුවෙමි." Spalding and Magan, 2.

1850 ප්‍රස්ථාරය සකස් කළ සහෝදර නිකොල්ස් සමඟ ඔහු එය සකස් කරමින් සිටි කාලයේ වාසය කරමින් සිටියදී, 1850 ප්‍රස්ථාරය බයිබලයේ ඇතැයි ඇය දුටුවායැයි සහෝදර් වයිට් පැවසුවාය.

"Brother Nichols විසින් එම වාට්‍ය ප්‍රකාශයට පත් කිරීමෙහි දෙවියන් වහන්සේ සිටි බව මම දුටුවෙමි. මෙම වාට්‍ය පිළිබඳව බයිබලයේ අනාවැකියක් ඇති බව මම දුටුවෙමි; තවද, මෙම වාට්‍ය දෙවියන් වහන්සේගේ ජනනාව සඳහා නියම කර තිබේ නම්, එය එක් අයෙකුට ප්‍රමාණවත් නම් අනෙකාටත් එය ප්‍රමාණවත්ය; සහ, එක් අයෙකුට විශාල ප්‍රමාණයකින් නව වාට්‍යක් ඇඳිය යුතු වූයේ නම්, එය සියල්ලන්ටම එම තරම්ම අවශ්‍යය." Manuscript Releases, volume 13, 359.

හබ්බ්ස් කුක්ට "දර්ශනය ලිය, එය පු වරු මත පැහැදිලි ව ලියන් න" යයි අණ කළේය. හබ්බ්ස් කුක්ගේ එම පු වරු දෙක, දෙවියන් වහන්සේ ආදී වෙන් නි වාදය නම අ භාරකරු වන් බවට පත් කළ විට ඔවුන් සමඟ බඳුණු ගිවිසුමේ සංකේතය වි උන් වහන්සේ පු රාණ ඉග්‍රායෙලය සමඟ ගිවිසුමකට ඇතුළුව, ව්‍යවස්ථාවේ පු ව්‍යවස්ථාවේ භාරකරු වන් විමේ වගකීම් මද ඔවුන්ට දුන් විට කළ ආකාරයටමය.

දර්ශනය පැහැදිලි කළ යුතු වූ පුරු සම්බන්ධයෙන් හබක් කුක් නමස් කපන් තීන් දෙකක් හඳුනා දෙයි. එකපන් නියක් නම්, “උඩඟු වී ඇති තම ආත්” “සෘජු නොවන” අයයි; අනෙක් පන් නිය නම්, “ධර්ම ශීඨයා” ලෙස හඳුනා දෙන, “තම වීශ්වාසයෙන් ජීවත් වන්නේ ය” යන අයයි.

හබක්කුක්ගේ සන්දර්භය අනුව, ධර්මශීඨ කරනු ලැබුවෝ ජීවත් වන්නේ තබ්බ දෙකින් නිරූපිත අනාගතවක්තෘක වචනය මත පදනම් වූ ඇදහිල්ලකින් බව හඳුනාගත හැක; එබැවින් ධර්මශීඨ කරනු නොලැබුවෝ ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වාදයේ ආරම්භයත් ප්‍රතික්ෂේප කර ඇත. මා ඉදිරිපත් කිරීමට කැමති කරුණ අපි කිසියම් කාලයකට පෙර සලකා බැලූ ඡේදයක් මත පදනම් වේ. එය මෙසේ කියවෙයි:

“එහෙත් දේව මන්දිරය, දින 2300 සමඟ සම්බන්ධව, දෙවියන්වහන්සේගේ ආඥා සහ යේසුස්වහන්සේගේ ඇදහිල්ල යන විෂයයන්, අතීත ආගමන ව්‍යාපාරය පැහැදිලි කිරීමටත්, අපගේ වර්තමාන ස්ථානය කුමක්දැයි පෙන්වීමටත්, සැකකරන්නන්ගේ ඇදහිල්ල ස්ථාපිත කිරීමටත්, තේජස්වන්ත අනාගතය පිළිබඳ නිශ්චිතභාවය දීමටත් සම්පූර්ණයෙන්ම සුදුසු ලෙස ගණනය කර ඇත. මෙයයි, දූතයන් වැඩි වශයෙන් අවධානය යොමු කළ යුතු ප්‍රධාන විෂයයන් වූයේ යැයි මම බොහෝ වර දැක ඇත්තෙමි.” Early Writings, 63.

අපි ඉදිකිරීමක් ලෙස මේ සත්‍ය හතරම—ශුද්ධස්ථානය, දින 2300, දෙවියන්වහන්සේගේ ආඥා, සහ යේසුස්වහන්සේගේ විශ්වාසය—දැන්ම නැවත සමාලෝචනය කළෙමු. අපි මේ සත්‍ය හතරම, “අතීත ඇඩ්වෙන්ට් ව්‍යාපාරය පැහැදිලි කිරීමටත්, අපගේ වර්තමාන ස්ථානය කුමක්දැයි පෙන්වීමටත් පරිපූර්ණ ලෙස ගණනය කරනු ලැබූ” සත්‍යයේ රාමුව තුළ ස්ථානගත කළෙමු. එම රාමුව “පළමු සඳහන් කිරීමේ නියමය” වන අතර, එය ආල්ෆා සහ ඔමේගාගේ අත්සනද වේ; එය සත්‍යයේ රාමුවද වේ, මන්ද “සත්‍ය” යන වචනය තුළ, ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වාදයේ ආරම්භය පැහැදිලි කිරීම සඳහා නිර්මාණය කරනු ලැබූ “වර්තමාන සත්‍යය” ලෙස හඳුනාගනු ලබන එම සත්‍ය හතරටම ඇති එකම අත්සන අන්තර්ගත වන බැවිනි.

අවසානයේ වෙන කිසිවක් නොවුවද, මෙයින් අදහස් වන්නේ අප සලකා බලමින් සිටින “සත්‍යය” ලෙස පරිවර්තනය කර ඇති වචනය සදාකාල ගූභාරංචියේ රාමුව වන බවත්, එය අවසාන අනතුරු ඇඟවීමේ පණිවිඩයේ රාමුව වන බවත්, එය තෙවන දේවදූතයාගේ පණිවිඩයේ රාමුව වන බවත්, එය යේසුස් ක්‍රිස්තුස්ගේ එළිදරව්වෙහි විශාල කොටසක් වන බවත්ය.

ප්‍රකාශන පොතේ පළමු අධ්‍යායයේ පළමු වාක්‍ය තුන තුළ යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ එළිදරව්ව ලෙස නිරූපණය කරනු ලබන අවසාන අනතුරු ඇඟවීමේ පණිවිඩය, ප්‍රකාශන පොතේ අවසානයේ දෙවන වරක් සාක්ෂි දරනු ලබන ප්‍රකාශන පොතේ අවසානය, පරණගිවිසූ මේ පළමු වාක්‍යයන් පිළිබඳද, පරණගිවිසූ අවසාන වාක්‍යයන් පිළිබඳද සාක්ෂි දරයි. එම යොමු සතර සමඟ, අනාවැකි රේ බාව මත අනාවැකි රේ බාව තැබීමේ දේවිය නියමය භාවිත කරමින්, අවසාන අනතුරු ඇඟවීමේ පණිවිඩය නිර්මාණය වර්තමානයේ ඔහු විසින් නිර්මාණය කළ ජීවිත සබඳතාවයට අදාළ බව නිගමනය කළ හැක. එය ඔහුගේ මැවුම් බලයට අදාළය. එය ඔහුගේ මැවුම් බලය ඔහුගේ සභාවට සන්ති වේ දනය කරනු ලබන්නේ කෙසේද අදාළය. එය අවසානය ආරම්භය සමඟ හඳුනාගැනීමට සලස්වන දේවත්වයේ

ලක්ෂණයට අදාළය. එය කරුණාකාරය අවසන් වී මට මදකට පෙර පැමිණෙන පණි වූ බයකි, එයට වඩාත් වැඩි ය. මේවා එකට සලකා බැලූ විට, එය දෙවියන් වහන්සේගේ මැවූ මිඛලය ගැනය! තවද, ඔහුගේ මැවූ මිඛලය පිළිබඳ සඳහන උන්පත් කී පොතේ ආරම්භයේ දී, පළමු වාක්‍යයෙන් දෙවන අධ්‍යායයේ තුන් වන වාක්‍යය දක්වා හමු වෙයි.

ආරම්භයේදී දෙවියන් වහන්සේ අහසින් භූමියත් මැවූ සේක. භූමිය ආකාර රහිතවද හිස්වද තිබුණේය; අගාධයේ මුහුණත මත අන්ධකාරය තිබුණේය. දෙවියන් වහන්සේගේ ආත්මය ජලයේ මුහුණත මත සංවර කරමින් සිටියේය.

දෙවියන් වහන්සේ කථා කොට, “ආලෝකය වේවා” යැයි වදාළ සේක; එවිට ආලෝකය ඇති විය. දෙවියන් වහන්සේ ඒ ආලෝකය යහපත් බව දුටු සේක; එවිට දෙවියන් වහන්සේ ආලෝකය අන්ධකාරයෙන් වෙන් කළ සේක. දෙවියන් වහන්සේ ආලෝකයට දවාල යන නාමය ද, අන්ධකාරයට රාත්‍රිය යන නාමය ද තැබූ සේක. එසේ සන්ධ්‍යාව ද උදෑසන ද වූයේ පළමු දවසය.

දෙවියන් වහන්සේ කීසේක: “ජලයන්ගේ මැද අහස්මණ්ඩලයක් වන්නේ ය; එය ජලයන් ජලයන්ගෙන් වෙන් කරන්නේ ය.” එසේ දෙවියන් වහන්සේ අහස්මණ්ඩලය සාදා, අහස්මණ්ඩලයට යටතේ තිබූ ජලයන් අහස්මණ්ඩලයට ඉහළින් තිබූ ජලයන්ගෙන් වෙන් කළ සේක; එසේය සිදු වූයේ. දෙවියන් වහන්සේ අහස්මණ්ඩලයට “අහස” යැයි නම් කළ සේක. සවස ද උදය ද වී දෙවෙනි දවස විය.

එවිට දෙවියන් වහන්සේ කථා කළ සේක: “අහස යට තිබෙන ජලය එක තැනකට රැස්වෙත්වා, වියළි භූමිය ප්‍රකාශවෙත්වා.” එසේම එය සිදු විය. දෙවියන් වහන්සේ වියළි භූමියට “පෘථිවිය” යන නාමය තැබූ සේක; රැස්කරනු ලැබූ ජලයට “සමුද්‍ර” යන නාමය දුන් සේක. දෙවියන් වහන්සේ එය යහපත් බව දුටු සේක. එවිට දෙවියන් වහන්සේ කථා කළ සේක: “පෘථිවිය තෘණ ද, බීජ දරන ශාක ද, තම තම ප්‍රකාර අනුව පල දරන, බීජය තම තුළම ඇති පලවෘක්ෂ ද, පෘථිවිය මත උපදවෙත්වා.” එසේම එය සිදු විය. පෘථිවිය තෘණ ද, තම තම ප්‍රකාර අනුව බීජ දරන ශාක ද, තම තම ප්‍රකාර අනුව, බීජය තම තුළම ඇති පල දරන වෘක්ෂ ද උපදවා ගත්තේය. දෙවියන් වහන්සේ එය යහපත් බව දුටු සේක. සන්ධ්‍යාවද උදයද වී තුන්වෙනි දවස විය.

දෙවියන් වහන්සේ කීසේක: දවස රාත්‍රියෙන් වෙන්කරන පිණිස අහසේ විස්තාරයේ ආලෝකවත්ත දේවල් ඇති වේවා; ඒවා ලකුණු සඳහාත්, ඈත සඳහාත්, දින සහ අවුරුදු සඳහාත් වේවා. තවද ඒවා පොළොව මත ආලෝකය දෙන පිණිස අහසේ විස්තාරයේ ආලෝකවත්ත දේවල් වේවා. එසේ විය. දෙවියන් වහන්සේ මහත් ආලෝක දෙකක් කළ සේක; දවස පාලනය කරන පිණිස මහත් ආලෝකයද, රාත්‍රිය පාලනය කරන පිණිස කුඩා ආලෝකයද කළ සේක. උන්වහන්සේ තාරකාද කළ සේක. දෙවියන් වහන්සේ ඒවා පොළොව මත ආලෝකය දෙන පිණිසද, දවස හා රාත්‍රිය මත පාලනය කරන පිණිසද, ආලෝකය අන්ධකාරයෙන් වෙන්කරන පිණිසද, අහසේ විස්තාරයේ තැබූ සේක. දෙවියන් වහන්සේ එය යහපත් බව දුටු සේක. සන්ධ්‍යාවද ප්‍රභාතයද වී සිව්වන දවස විය.

තවද දෙවියන් වහන්සේ කී සේක: ජලය ජීවය ඇති සරන සත්වයන් බහු ලලෙඳ උපදවා දේවා; පක්ෂී හුද අහසේ විවෘත ගගනතලයේ පෘථිවියට ඉහළින් පියාසර

කරන් වා. එව් ට දෙව් යන් වහන් සේ මහන් තිඹින් ගලයන් හා ජලය තම තම ජාති අනු ව බහු ලලෙස උපදවා දුන් සි යලු ජී වමාන සරන සන් වයන් ද, තම තම ජාති ය අනු ව සි යලු පි යාපන් ඇති පක්ෂීන් ද මැවූ සේ ක. එව් ට ඒක යහපත් බව දෙ වහන් සේ දුටු සේ ක. තවද දෙව් යන් වහන් සේ ඔවුන් ට ආශීර්වාද කරමින් සඵලවී වැඩි වෙමින් , මුහුදු වල ජලය පුරවන්න; පක්ෂීහු ද පාලී වී යෙහි වැඩ එසේ සන් ධ්‍යාවත් උදයන් වී පස් වන දවස වී ය.

තවද දෙවියන්වහන්සේ කීසේක, පොළොව තම තම වර්ග අනුව ජීවමාන සත්වයන් උපදවාවා; ගෘහස්ථ පශුද, බිම ගසන සත්ත්වද, පොළොවේ මෘගයෝද තම තම වර්ග අනුව උපදවාවා යයි. එසේම විය. තවද දෙවියන්වහන්සේ පොළොවේ මෘගයන් තම තම වර්ග අනුවද, ගෘහස්ථ පශුන් තම තම වර්ග අනුවද, පොළොවේ බිම ගසන සියල්ල තම තම වර්ග අනුවද සෑදූසේක. එය යහපත් බව දෙවියන්වහන්සේ දුටුසේක. තවද දෙවියන්වහන්සේ කීසේක, අපගේ ස්වරූපයට අනුව, අපගේ සමානත්වය අනුව මනුෂ්‍යයා සාදමු; ඔවුන්ට මුහුදේ මත්ස්‍යයන් කෙරෙහිද, ආකාශයේ පක්ෂීන් කෙරෙහිද, ගෘහස්ථ පශුන් කෙරෙහිද, මුළු පොළොව කෙරෙහිද, පොළොව මත බිම ගසන සෑම දෙය කෙරෙහිද ආධිපත්‍යය තිබේවා යයි. එසේ දෙවියන්වහන්සේ මනුෂ්‍යයා තමන්ගේම ස්වරූපයෙන් මැවූසේක; දෙවියන්වහන්සේගේ ස්වරූපයෙන් ඔහු මැවූසේක; පුරුෂයා සහ ස්ත්‍රිය ඔවුන් මැවූසේක. තවද දෙවියන්වහන්සේ ඔවුන්ට ආශීර්වාද කළසේක; දෙවියන්වහන්සේ ඔවුන්ට කීසේක, එලවන් වන්න, බහුල වන්න, පොළොව පුරවන්න, එය යටත් කරගන්න; මුහුදේ මත්ස්‍යයන් කෙරෙහිද, ආකාශයේ පක්ෂීන් කෙරෙහිද, පොළොව මත ගමන් කරන සෑම ජීවමාන දෙය කෙරෙහිද ආධිපත්‍යය පවත්වන්න යයි. තවද දෙවියන්වහන්සේ කීසේක, බලව, මුළු පොළොවේ මුහුණත මත ඇති බීජ දරන සෑම ශාකයක්ද, බීජ දරන ගස්එල ඇති සෑම ගසක්ද මම ඔබට දී ඇත්තෙමි; ඒවා ඔබට ආහාරය පිණිස වේවා. තවද පොළොවේ සෑම මෘගයකුටද, ආකාශයේ සෑම පක්ෂියකුටද, ජීවනය ඇති, පොළොව මත බිම ගසන සෑම දෙයකටද, මම සෑම කොළ පැහැති ශාකයක්ම ආහාරය පිණිස දී ඇත්තෙමි යයි. එසේම විය. තවද දෙවියන්වහන්සේ තමන් සෑදූ සියල්ල දුටුසේක; බලව, ඒවා ඉතා යහපත් විය. සන්ධ්‍යාවද ප්‍රභාතයද හයවෙනි දවස විය. මෙසේ අහසත් පොළොවත්, ඒවායේ සියලු සේනාවන් සම්පූර්ණ කරන ලද්දේය. තවද සත්වන දවසේදී දෙවියන්වහන්සේ තමන් කළ කාර්යය නිම කළසේක; තමන් කළ සියලු කාර්යයෙන් සත්වන දවසේදී විවේක ගත්සේක. තවද දෙවියන්වහන්සේ සත්වන දවසට ආශීර්වාද කර, එය ශුද්ධ කළසේක; මක්නිසාද දෙවියන්වහන්සේ මවා සෑදූ තමන්ගේ සියලු කාර්යයෙන් එම දවසේදී උන්වහන්සේ විවේක ගත්සේක. උත්පත්ති 1:1-2:3.

පූර්ව වචන සම්පූර්ණ මැවීමේ සාක්ෂිය නියෝජනය කරමින්, දෙවියන්වහන්සේගේ වචනයට මැවුම්කාර බලය අන්තර්ගතව ඇති බව අවධාරණය කරයි.

මුළු පොළොවම ස්වාමීන්වහන්සේට භය පාන ලෙසට, ලෝකයේ සියලු වාසීහු උන්වහන්සේ ඉදිරියෙහි ගෞරවහීනියෙන් සිටින ලෙසට වේවා. මක්නිසාද උන්වහන්සේ කළ සේක, එවිට එය සිදු විය; උන්වහන්සේ ආඥා කළ සේක, එවිට එය ස්ථිරව පැවතුණි. ගීතාවලිය 33:8, 9.

ලෝකය මැවූ ඒම නි ර් මාණාත් මක බලයම මතු ෂ්‍ය යන් පරි වර් තනය කි ර් ම සදහා ක්‍රි ස් තු ස් වි සි න් ක්‍රි යාත් මක කරනු ලැබේ .

ලෝකයන් අස්ථිත්වයට කැඳවා ආ ගෙන ආ නිර්මාණශීලී ශක්තිය දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය තුළ ඇත. මෙම වචනය බලය ප්‍රදානය කරයි; එය ජීවනය ජනනය කරයි. සෑම ආඥාවක්ම පොරොන්දුවකි; කැමැත්ත විසින් පිළිගනු ලැබ, ආත්මයට ඇතුළත් කරගනු ලැබූ විට, එය අනන්තවූ තැනැත්තාගේ ජීවනයන් සමඟ පැමිණේ. එය ස්වභාවය පරිවර්තනය කරයි, ආත්මය දෙවියන්වහන්සේගේ ස්වරූපයෙන් නැවත නිර්මාණය කරයි.

“මෙලෙස දෙන ලද ජීවනයද එසේම පෝෂණය කරනු ලැබේ. ‘දෙවියන්වහන්සේගේ මුඛයෙන් නික්මෙන සෑම වචනයක් මගින්’ (මතෙව් 4:4) මනුෂ්‍යයා ජීවත් වන්නේය.” Education, 126.

යේසුස් ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ ප්‍රකාශනය, දෙවියන්වහන්සේගේ වචනය මනුෂ්‍යයන් වෙත පරිවර්තනය කරනු ලබන ආකාරය අවධාරණය කරයි. එය පියාණන්වහන්සේගෙන් පුත්‍රයාණන්වහන්සේ වෙතද, එතැන් සිට දූතයෙකු වෙතද, එය ලියා තබා සභාවන් වෙත යවන අනාගතවක්තෘවරයෙකු වෙතද පැමිණෙයි. ප්‍රකාශන පොතේ ආරම්භයෙන් අවසානයෙන් ඉදිරිපත් කර ඇති මෙම සන්නිවේදන ක්‍රියාවලිය, පඩිපෙළ මතට ඉහළ යමින් පහළ බසින දූතයන් සහිත යාකොබ්ගේ පඩිපෙළ මගින්ද විනුණය කර ඇත. එය නෙල් ශුද්ධස්ථානය තුළට ගෙන එන සෙකරියාගේ රන් නළ දෙක මගින්ද විනුණය කර ඇත. දෙවියන්වහන්සේ සහ මනුෂ්‍යයා අතර ඇති සන්නිවේදන ක්‍රියාවලිය බයිබල් අනාවැකියේ විෂයකි, සහ පිටත් කර යවනු ලබන පණිවිඩය තුළ විශ්වය සෑදූ මැවුම් බලය අන්තර්ගතය. ප්‍රකාශන පොතේ පළමු පරිච්ඡේදයේ සන්නිවේදන ක්‍රියාවලිය තුළ, සභාවන් වෙත පහළ කර දෙන ලද පණිවිඩය තුළ ලාඕදිසියානුවෙකු ගිලදෙල්ගියානුවෙකු බවට පරිවර්තනය කිරීමට ඇති බලය අඩංගු බව තේරුම් ගත යුතුය.

පැරණි ගිවිසුමේ හෝ නව ගිවිසුමේ ආරම්භය හෝ අවසානය යන කවරක් අප සැලකුවද, එය එකම පණිවිඩයයි. දෙවියන් වහන්සේ අවසාන අනතුරු ඇඟවීමේ පණිවිඩය ප්‍රකාශ කරමින් සිටින අතර, එය ඇසෙන අය විසින් එයට කන්දී එය රක්ෂා කරනු ලැබුවහොත්, එම පණිවිඩය තුළ දෙවියන් වහන්සේගේ මැවීමේ බලය අඩංගු වේ. මෙය ඉටුකරන පණිවිඩය Alpha සහ Omega යන දේවමය රාමුව තුළ පිහිටුවා ඇත. ආරම්භය, මැද සහ අවසානය. “සත්‍යය” යන වචනය නිර්මාණය කිරීම සඳහා එකට බැඳෙන හෙබ්‍රෙව් අක්ෂර තුන සදාකාල සුභාරංචිය වන අතර, එම අක්ෂරද ඒවායේ අර්ථද, සහ ඒවා එකිනෙක සමඟ සන්ධාන වූ විට උපදවන වචනයද, මූලධර්මයන් Alpha සහ Omega වන ඒකමත් සංකේතවත් කරයි. එය ඔහුගේ මැවීමේ බලය අවධාරණය කරයි. මැවීමේ කථාවේ අවසාන වචන තුනෙන් එක් එක් වචනය “සත්‍යය” යන වචනය ගොඩනඟන අක්ෂර තුනෙන්, එම අනුපිළිවෙළින්ම, ආරම්භ වේ.

මැවී මේ කථාවේ අවසානය වන වචන තුන එකට එක් ව “සත්‍ය ය” යන වචනය ගොඩනඟන අකුරු තුනෙන් ආරම්භ වේ. එම පදයේ අවසාන වචන තුන පිළි වෙළි (Aleph), n (Mem), සහ n (Tav) යන අකුරු වලින් ආරම්භ වේ. එම වචන තුන “දෙවියන්” “මැවී ය,” සහ “කළේ ය” ලෙස පරිවර්තනය කරනු ලැබේ. මෙම වචන තුනම පිළි වෙළි (Aleph), n (Mem), සහ n (Tav) යන අකුරු වලින් ආරම්භ වන අතර, එය මැවී මේ

වි ස් තරයේ සම් පූ ඊ ණන් වයනා ක්‍ර මවන් භාවය නවදු රටන් අවධාරණය කරයි . ම රටාව හී බ්‍රෙ වී පාඨයේ ආකර් ඡණී ය භාෂාමය ලක් ඡණයක් ලෙස යු දෙව් වි වරණකරු වන් වි සි න් සලකා බැලී ඇත.

මැවීමේ කථාව “ආරම්භයේදී” යන වචනවලින් ආරම්භ වන අතර, එය අල්ෆා සහ ඔමෙගා—ආරම්භයත් අවසානයත්, පළමුවැන්නාත් අන්තිමයාත්—නියෝජනය කරන වචන තුනකින් අවසන් වේ. උත්පත්ති සාක්ෂියේ ප්‍රකාශිත මැවීමේ බලය, අතිවිශ්මයජනක භාෂාගාස්ත්‍රඥයාගේ අත්සනෙන් ආරම්භ වී අවසන් වේ.

යම් දෙයක අවසානය නිරූපණය කරන එම දෙයෙහි ආරම්භය පිළිබඳවය; එයම ප්‍රකාශක යොහන් අවධාරණය කළේය. මන්ද, ඒ කාලයේ තිබූ දේ ලියමින් සිටියදී, ඔහු එකම අවස්ථාවේ දී සිදුවීමට නියමිත දේද ලියමින් සිටියේය.

පැරණි ගිවිසුමේ අවසානයෙහි නිරූපණය කරනු ලබන එලියාගේ අවසාන අනතුරු ඇඟවීමේ පණිවිඩය, ඉරිදා නීති අර්බුදයෙන් ළඟා වෙමින් තිබෙන අවසාන වසංගත සතෙත් සන්දර්භය තුළ, එම එකම අනාවැකිමය මූලධර්මය හඳුනා දෙයි.

“පළමු සඳහන් කිරීමේ නීතිය” සහ එය නිරූපණය කරන සියල්ල, “වර්තමාන සත්‍යය” එහි තුළ ස්ථානගත කළ යුතු “රාමුව” වේ. එම රාමුව “පළමු සඳහන් කිරීමේ නීතිය” වන අතර, එය දෙවියන්වහන්සේගේ ලක්ෂණවලින් එකක් ද වේ.

අද්වේත්නිස්ත ව්‍යාපාරයේ ආරම්භය නිරූපණය කරන දානියෙල් පොතත්, අද්වේත්නිස්ත ව්‍යාපාරයේ අවසානය නිරූපණය කරන එළිදරව් පොතත් තුළ, පළමුවැන්න අවසාන දෙය නිදර්ශනය කරන මූලධර්මය අනුව ඒවා සලකා බලන විට, අප අතිශය විශ්මයජනක සමාන්තරතා සොයා ගනිමු. දානියෙල් පොත “රහස්‍යත්වයේ අසිරිමත් ගණන්කරු” යන අර්ථය දරන පල්මෝනි යන නාමය භාවිත කරමින් යේසුස්වහන්සේගේ එක් ගුණාංගයක් ඉදිරිපත් කරයි. දානියෙල් තවද යේසුස්වහන්සේව මිකායෙල් අග්‍රදූතයා ලෙසද හඳුන්වා දෙයි. යොහන් ද දානියෙල් කළාක් මෙන්ම ඒම කාර්යයට යෙදවනු ලබන අතර, ඔහු හඳුන්වා දෙන්නේ ගණිතයේ ස්වාමියා හෝ දූතයන්ගේ නායකයා නොව, භාෂාවේ ස්වාමියාය. යේසුස්වහන්සේ අක්ෂරමාලාවේ ස්වාමියා ලෙස අප සැලකිල්ලට ගන්නා විට, බයිබලයේ දීර්ඝතම පරිච්ඡේදය වන ගීතාවලිය 119 ද අප සැලකිල්ලට ගත යුතුය.

ගීතාවලිය 119 යනු අක්ෂරමාලාව අනුව සකස් කළ අක්‍රොස්ටික් කාව්‍යයකි; එනම්, පද අටකින් සමන්විත එක් එක් කාණ්ඩයේ සියලු පදයන්ගේ ආරම්භක අකුරු එකම අකුරකින් ආරම්භ වේ. හෙබ්‍රෙව් අක්ෂරමාලාවේ අකුරු විසිදෙකක් ඇති බැවින්, පද අට බැගින් වූ කොටස් විසිදෙකක් ඇත. එක් එක් කොටස අක්ෂරමාලාවේ අනුපිළිවෙලට අදාළ අකුරින් ආරම්භ වන අතර, අනතුරුව එම අකුරට නියමිත පද අටම එම අකුරින්ම ආරම්භ වේ. මෙසේ එක් එක් අකුර සඳහා පද අට බැගින් තිබෙන බැවින්, හෙබ්‍රෙව් අක්ෂරමාලාවේ අකුරු විසිදෙක සමඟ පද අට ගුණ කළ විට පේළි එකසිය හැත්තෑ හයක් වේ. මෙම ගීතාවලිය අවධාරණය කරන්නේ අවිධියෙහි දෙවියෙකු නොව, විධියෙහි දෙවියෙකු වන දෙවියන්වහන්සේට කීකරු වීමයි (එබැවින් මෙම අක්‍රොස්ටික් ව්‍යුහය).

ගීතාවලිය 119 හි තවත් ප්‍රමුඛතම මාතෘකාවක් නම් දෙවියන් වහන්සේගේ වචනය සම්පූර්ණයෙන් ප්‍රමාණවත් බව දක්වන ගැඹුරු සත්‍යයයි. මෙම ගීතාවලිය පුද්ගලිකව දෙවියන් වහන්සේගේ වචනය සඳහන් කිරීමට භාවිත කරන විවිධ පද්ධති අතර ව්‍යවස්ථාපිත, සාක්ෂි තිබේ, නියෝග, පනත්, ආඥා, විනිශ්චයන්, වචනය, සහ නියම වාක්‍යයක් ම ප්‍රභේද දෙවියන් වහන්සේගේ වචනය සඳහන් කරයි. ගීතාවලිය 119 ලියවී ලී වලින් වචනවශයෙන් පමණක් නොව, දෙවියන් වහන්සේගේ වචනය දෙවියන් වහන්සේගේ මස් වචනවශයෙන් ප්‍රතිබිම්බිත කරන බවද ස්ථිර කරයි. 119 තුළ ඉදිරිපත් කර ඇති දෙවියන් වහන්සේගේ මෙම ගුණාංග සලකා බලන්න.

1. ධර්මිෂ්ඨකම (පද 7, 62, 75, 106, 123, 138, 144, 160, 164, 172)
2. විශ්වාසනීයත්වය (42 වැනි වචනය)
3. සත්‍යභාවය (43, 142, 151, 160 පද)
4. විශ්වාසවන්තකම (86 වන පදය)
5. අවලක්වනය (89 වන පදය)
6. සදාකාලිකත්වය (90, 152 වන පද)
7. ආලෝකය (105 වැනි වාක්‍යය)
8. පවිත්‍රත්වය (140 වන පදය)

මෙම ගීතාවලිය ආරම්භ වන්නේ ආශීර්වාද ප්‍රකාශ දෙකකිනි. දෙවියන් වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාපිත අනුව ජීවත් වන, උන්වහන්සේගේ නියෝග රක්ෂා කරන, තම මුළු හදවතින්ම උන්වහන්සේව සොයන, තම මාර්ගවල නිර්දෝෂී අය "ආශීර්වාදලත්" අය වෙති. මෙම මහත් ගීතාවලියේ අප සඳහා ඇති පාඩම මෙයයි. දෙවියන් වහන්සේගේ වචනය අපව ප්‍රඥාවන්ත කරවීමටත්, ධර්මිෂ්ඨකම තුළ පුහුණු කිරීමටත්, සෑම යහපත් කාර්යයකටම සම්පූර්ණ ලෙස සන්නද්ධ කිරීමටත් ප්‍රමාණවත්ය (2 තිමෝති 3:15-17).

නියතවම, ගීතාවලිය 119 යනු ආගමික ලෝකයේ බොහෝ දුරට තවමත් නිශ්චිතව විසඳී නැති විෂයයක කොටසකි. එය බයිබලයේ මධ්‍යම පදය කුමක්ද යන්නත්, බයිබලයේ මධ්‍යම අක්ෂරය කුමක්ද යන්නත් සම්බන්ධව තිබේ. ඔබ අන්තර්ජාලයේ සොයන්නේ නම්, ඔබ භාවිත කරන බයිබලය කුමක්ද යන්න ආදී කරුණු වටා කේන්ද්‍රගත වූ විවිධ තර්ක ඔබට හමුවනු ඇත. එම තර්කයේ සෑම ස්ථාවරයකම ගැටලුව නම්, බයිබලයේ මධ්‍යය යන අර්ථය—එය පදයක් වුවද හෝ අක්ෂරයක් වුවද—නියම කළ යුත්තේ බයිබලයේ කර්තෘ විසින් මිස, බයිබලයේ මානව ශිෂ්‍යයා හෝ විචාරකයා විසින් නොවන බවය.

සියල්ලකටම ආරම්භයක්ද අවසානයක්ද ඇති බව බයිබලය උගන්වයි. සියල්ලටම කාලයක් ඇත.

සියල්ලටම නියමිත කාලයක් ඇත; අහස යටතේ ඇති සෑම කාර්යයකටම නියමිත වේලාවක් ඇත: උපදින කාලයක්ද, මැරෙන කාලයක්ද ඇත; වගා කරන කාලයක්ද, වගා කළ දේ උදුරා ගන්නා කාලයක්ද ඇත. දේශනාකාරයා 3:1, 2.

උපදී මට කාලයක් තිබේ; මරණයටද කාලයක් තිබේ. එහෙත් අපගේ ජීවිතයේ ආරම්භයත් අවසානයත් අතර මැද සිටුවන ජීවිතයද තිබේ. උපත කාලයේ ඉතා කෙටි

මොහොතකි ; මරණයද එසේ ය. ජී වි නය එම මැද කොටස වන අතර, සාමාන්‍ය යෙන් අප උපදි න කාලය හා අප මරණයට පත් වන කාලයට වඩා එයට සම් බන් ධ ඉති හාසය බොහෝ වැඩි ය.

“පළමුවෙන් සදහන් කිරීමේ නියමය” තුළ ඇති මැද කොටස සාමාන්‍යයෙන් ආරම්භය හා අවසානයට වඩා බොහෝ වැඩි සාක්ෂි දරයි. බයිබලයේ එක් පදයක් හෝ එක් පරිච්ඡේදයක් සොයාගෙන එය මැද කොටස ලෙස නිර්වචනය කිරීම, ආරම්භය හා අවසානය මූලික වශයෙන් කාලයේ ලක්ෂ්‍යයන් වුවද, මැද කොටස සාමාන්‍යයෙන් කාල පරිච්ඡේදයක් වන බැවින්, බයිබලානුකූල සාක්ෂි නොසලකා හැරීමකි. ඇත්තෙන්ම, ආරම්භය, අවසානය හා මැද කොටස එකිනෙකා සමඟ ගැළපෙනු ඇත; එසේ වුවද, බොහෝ විට අවසානයේ ඇති ඒකම සලකුණ ආරම්භයට ප්‍රතිවිරුද්ධය වේ.

යේසුස්වහන්සේ යොහන් බවතීස්නයා එළියාව බව හඳුනා දුන්නේක; ඔවුන් දෙදෙනාම එකම අනාගතවක්තෘමය සිදුවීම් අනුක්‍රමය නිරූපණය කරති. එහෙත් එළියාව අධර්මිෂ්ඨ ස්ත්‍රියක වන යෙසබෙල් විසින් පීඩනයට ලක් කරන ලද අතර, ඇය එළියාව සිරගත කර මරා දැමීමට උත්සාහ කළාය; කෙසේ වෙතත්, එය කිසිදා සිදු නොකළාය. එළියාවේ සංකේතයක් වූ යොහන් ද දුෂ්ට ස්ත්‍රියක වන හෙරෝදියා විසින් සිරගත කර මරා දැමීම සඳහා අන්වීක්ෂණය කරන ලද අතර, ඇය එය සිදු කළාය. එළියාව සහ යොහන් එකිනෙකාට වෙනුවට භාවිත කළ හැකි සංකේතයෝ වෙති; එහෙත් ඔවුන් සතු අනාගතවක්තෘමය ලක්ෂණ කිහිපයක් එකිනෙකාට විරුද්ධ ලක්ෂණ වුවද, තවමත් එකිනෙකාට සමාන්තර වෙති. එළියාව කිසිදා මරණය නොදුටුවේය; යොහන් මරණයට පත් විය. මෙලෙස එකිනෙකාට සමාන්තර වන අනාගතවක්තෘමය මාර්ක බොහෝ විට විරුද්ධ ස්වභාවයන් වන බව අවබෝධ කරගැනීම, දැකීමට කැමති අයට බයිබලයේ මධ්‍යය ගීතාවලිය 118 වන බව දැකීමට ඉඩ සලසයි.

අප මෙනෙක් නිර්වචනය කරමින් ආ විධියේ “පළමු සදහන් කිරීමේ නියමය” භාවිතා කරන විට, බයිබලයේ මධ්‍යයේ ආරම්භය ගීතාවලිය 117 වන බව අපට දක්නට ලැබේ. එය පද දෙකකින් සමන්විත, බයිබලයේ කෙටිම අධ්‍යායයයි. එයට අනුගමනය වනුයේ 118 වන අධ්‍යායය වන අතර, එය බයිබලයේ මධ්‍යයයි. 118 වන අධ්‍යායයෙන් පසුව එන්නේ 119 වන අධ්‍යායයයි; එය බයිබලයේ දිගම අධ්‍යායය වන අතර, බයිබලයේ මධ්‍යයේ අවසානයද වේ. අසිරිමත් භාෂා විද්‍යාකරු ආරම්භය කෙටිම අධ්‍යායයෙන් සලකුණු කරයි, ඉන්පසු අවසානය දිගම අධ්‍යායයෙන් සලකුණු කරයි. ඒවා එකිනෙකාට ප්‍රතිවිරුද්ධ අධ්‍යාය දෙකකි. ආරම්භය වන්නේ බිජයයි; අවසානය වන්නේ මධ්‍යයේ පිහිටි සියලු සාක්ෂි එකට බැඳී, සම්පූර්ණයෙන් පරිණත වූ පැළය වර්ධනය වන ස්ථානයයි. ගීතාවලිය 117 දෙස සලකා බලන්න.

ස්වාමීන්වහන්සේට ප්‍රශංසා කරනු මැනව, සියලු ජාතීන්; ඔහුට ප්‍රශංසා කරනු මැනව, සියලු ජනයෝ. මක්නිසාද ඔහුගේ කරුණාපූර්ණ දයාව අප කෙරෙහි මහත්ය; ස්වාමීන්වහන්සේගේ සත්‍යය සදාකාලයට පවතින්නේය.
ස්වාමීන්වහන්සේට ප්‍රශංසා වේවා. ගීතාවලිය 117:1, 2.

අප සලකා බලමි න් සි ටි න අකු රු තු නකි න් සමන් වි න වචනය දෙවන පදයේ “ප ලෙස පරි වර් තනය කර ඇත; එය බයි බලයේ මැද කොටසේ ආරම් භය නි යෝජනය කරයි (බයි බලයේ මැද කොටස ලෙස ගී තාවලි ය 117-119 පවතී). එම මැද කොටසේ

අවසානය ගී නාවලි ය 119 ය. ගී නාවලි ය 118 යනු එම මැද කොටසේ ම මැදයයි .
ගී නාවලි ය 118, බයි බලයේ කෙටි ම හා දි ගම අධ්‍යයයන් අතර සන් ධි ගතව පි හි ර
අතර, ආරම්භය වන කෙටි ම අධ්‍යයයය, අකු රු තු නකි න් නි ර් මාණය වූ "සත්‍යය ය
වචනය ඉදිරි පත් කරයි ; එම අකු රු තු නසදාකාලි කසු භාරංචි යේ පි යවරතු න
නි යෝජනය කරන අතර, සත්‍යය ය අවබෝධ කරගැනී මේ රාමු ව වේ . එම රාමු ව, අල්ෆා
සහ ඔමේ ගා වශයෙන් ක්‍රි ස් තු ස් වහන් සේ ගේ වර්තයනි යෝජනය කරන මු ලද

මධ්‍යයේ අවසානය වන 119 වන පරිච්ඡේදය, බයිබලයේ මධ්‍යභාගයේ නැඹු අකාරාදී
අක්‍රෝස්ටික් කාව්‍යයක් වන අතර, එය එම අද්භූත භාෂාශිල්පියා අවධාරණය කරයි.
119 වන පරිච්ඡේදයේ එම එකම වචනය සත්‍ය ලෙස සිවු වරක් පරිවර්තනය කර ඇත.

සත්‍යයේ වචනය මාගේ මුඛයෙන් සම්පූර්ණයෙන් ඉවත් නොකළ මැනව; මක්නිසාද
මම ඔබගේ විනිශ්චයන් කෙරෙහි බලාපොරොත්තු නැඹුවෙමි. පදය 43.

ඔබගේ ධර්මිෂ්ඨකම සදාකාලික ධර්මිෂ්ඨකමකි, ඔබගේ ව්‍යවස්ථාව සත්‍යය වේ.
පදය 142.

ස්වාමීනි, ඔබ සම්පය; ඔබගේ සියලු ආඥාවන් සත්‍යය වෙයි. පදය 151.

ඔබගේ වචනය ආරම්භයේ සිට සත්‍යය ය; ඔබගේ ධර්මිෂ්ඨ විනිශ්චය සෑම එකක්ම
සදාකාලයට පවතී. පදය 160.

මෙම වචනවල ඇති සත්‍යය නම්, බයිබල් අනාවැකියේ ආරම්භයෙන් අවසානය
හඳුනාගන්නා නියමයකි; එසේම එම වචනවල ඇති සත්‍යය නම්, ආල්ෆා සහ ඔමේගා
වහන්සේ ආරම්භය හා අවසානය මත කළාක් මෙන්ම බයිබලයේ මැද කොටස මතද
තමන්ගේ අත්සන තබා ඇති බවය. පළමු සහ අවසාන වූ තැනැත්තන්ගේ අත්සන,
තුන්වන දූතයාගේ අවසාන අනතුරු ඇඟවීමේ පණිවිඩය ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා වන
"රාමුව" වේ. මැද කොටසට අයත් අවසාන කොටසෙහි "සත්‍යය" ලෙස පරිවර්තනය
කර ඇති වචනය භාවිත කරන වචන හතරක් ඇතුළත් වේ; එහෙත් එහි සිව්වන
සඳහන් කිරීම සරලව "සැබෑ" ලෙස පමණක් පරිවර්තනය කර ඇත. එම වචන
හතරෙන් අවසාන වූ සඳහන් කිරීම, "ආරම්භයේ පටන්," එම වචනය "සැබෑ" බව
හඳුන්වා දෙයි.

ආදිකාලයේදී, උත්පත්ති පොතේ පළමු සහ දෙවන අධ්‍යයයන්හි මැවීමේ කථාව තුළ,
"සත්‍යය" යන වචනය සෘජුව ලියා නොතිබුණද, මැවීමේ කථාවේ අවසාන වචන තුන
තුළ එය නිරූපණය වේ; මන්ද එම එක් එක් වචනය ආරම්භ වන්නේ, අනුපිළිවෙළින්,
"සත්‍යය" යන වචනය නිර්මාණය කරන අකුරු වලිනි. ආරම්භයේ වචනය සිටියේය,
ඔහු කරණකොටගෙන සියල්ලම මැවුණේය, සහ උත්පත්තිහි මැවීම පිළිබඳ සාක්ෂිය
"ආරම්භයේදී" යන වචනවලින් ආරම්භ වී, යෙසායාහිදී ඔහු එකම එක දෙවියන්
වහන්සේ බවට සාක්ෂිය ලෙස නිර්වචනය කරන ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ ගුණාංගයක්
සමඟ සම්බන්ධ සත්‍යයන් නිරූපණය කරන වචන තුනකින් අවසන් වේ.

බයි බලයේ මැද කොටස (ගී නාවලි ය 117-119) 117 වන පරිච්ඡේදයේ දී "සත්‍යය" යන
වචනය භාවිත කිරීම මතු ළිත් ආරම්භය අවසානය නි යෝජනය කරයි යන සත්‍යයට
සඳහන් කරමින් ආරම්භ වේ . එම වචනය සදාකාල ශු භාරංචි යන් දේ වද්‍ය තයන්
නි දෙනාගේ පණිවිඩන් නි යෝජනය කරන අක්ෂර තුනකින් නි ර් මාණය වී

මැවී මේ කතාවේ අවසානය හඳුනා දක්වයි. බයිබලයේ මැද කොටසේ අවසානය යනු එම අක්ෂර මාලාව ඉදිරිපත් කිරීමක් වන අතර, එය අති විශිෂ්ට භාෂාවක් වන උන් පාදනය කරනු ලැබූ වේ, දැන් උන් වහන්සේගේ වර්තමාන සම්බන්ධයෙන් ලබන දේ හෙළි දරව් විය නොවන බවත් නිර්වචනය සමඟ එකඟ වන බව පිහිටුවා දැක්වීම සඳහාය. මන්ද, යේසුස් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ හෙළි දරව් වියනු, මෙතෙක් සම්පූර්ණයෙන් හඳුනා ගෙන නොතිබූ, එසේ නැතහොත් කිසි සේත් හඳුනා නොතිබූ, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ වර්තමාන එක් පැත්තක් ඉදිරිපත් කිරීම නිර්මාණය කරන ලද පණිවිඩයකි. මෙම හෙළි දරව් වගිවී සුමිඉතිහාසයේ සමඟ සංගත වේ, මන්ද ගිවිසුම් ඉතිහාසය තුළ උන් වහන්සේගේ -ඉතිහාස හැරෙමින් යඳ්දී දෙවියන් වහන්සේ තමන් වහන්සේ නාමයන් මඟින් හෙළිප්‍රයත්නය පිළිබඳ සාක්ෂි අත්තර්ගත වන බැවින්.

“ව්‍යවස්ථාවේ මහා මූලධර්මයන්, එනම් දෙවියන් වහන්සේගේ ස්වභාවයම වූ ඒ මූලධර්මයන්, කන්ද මත ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ පැවසූ වචනවල තුළ සංග්‍රහ වී ඇත. යමෙක් ඒවා මත ගොඩනගන්නේ නම්, ඔහු යුගයන්ගේ ගිලාව වූ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මත ගොඩනගමින් සිටියි. වචනය පිළිගැනීමේදී අපි ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ වම පිළිගනිමු. තවද, මෙසේ උන්වහන්සේගේ වචන පිළිගන්නෝ පමණක් උන්වහන්සේ මත ගොඩනගමින් සිටිති. ‘යමෙකුට තැබී ඇති අත්තිවාරමට අමතරව වෙනත් අත්තිවාරමක් තැබිය නොහැක; ඒ අත්තිවාරම යේසුස් ක්‍රිස්තුස්ය.’ 1 කොරින්ති 3:11. ‘අපට ගැළවීම ලැබිය යුතු වෙතත් නාමයක් අහස යට මනුෂ්‍යයන් අතර දී නොමැත.’ ක්‍රියා 4:12. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ, එනම් වචනය, දෙවියන් වහන්සේගේ ප්‍රකාශනය—උන්වහන්සේගේ වර්තමාන, උන්වහන්සේගේ ව්‍යවස්ථාව, උන්වහන්සේගේ ප්‍රේමය, උන්වහන්සේගේ ජීවිතය යන සියල්ලේ ප්‍රකාශිත භාවය—අපට නොනැසී පවතින වර්තමාන ගොඩනගා ගත හැකි එකම අත්තිවාරමය.” Mount of Blessings, 148.

නැවතත්, මෙම සත්‍යය සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡා කළ යුතු තවත් බොහෝ දේ ඇත; එහෙත් අපි මෙතැනින් නවතිමු.